

Jana Baranová, MU,
Přírodovědecká
fakulta,
Brno

Lenka Bendová, UK,
Fakulta matematicko-
fyzikální,
Praha

Daniel Daubner, VŠB,
Technická univerzita
Ostrava, FEI,
Ostrava

Marek Derňár, MU,
Přírodovědecká
fakulta,
Brno

Jakub Dobřík, MU,
Fakulta sociálních
studií,
Brno

Slavomír Filo, ČVUT,
Fakulta dopravní,
Praha

Barbora Galicová, UK,
3. lékařská fakulta,
Praha

Katarína Gregušková,
Mendelova univerzita,
FRRMS,
Brno

Tomáš Kirsch, VŠE,
Fakulta financí
a účetnictví,
Praha

Miriam Kopásková, UK,
Fakulta matematicko-
fyzikální,
Praha

Tomáš Kundl'a, MU,
Ekonomicko-správní
fakulta,
Brno

Mária Kupkovičová,
UK, Fakulta
matematicko-fyzikální,
Praha

Veronika Lovrantová,
MU, Fakulta
informatiky,
Brno

Peter Madro, MU,
Filozofická fakulta,
Brno

Andrej Machovský,
ČVUT, Fakulta
elektrotechnická,
Praha

Lenka Medvedová,
UK, Právnická fakulta,
Praha

Marek Migal, UK,
Fakulta matematicko-
fyzikální,
Praha

Lea Mikundová, VUT,
Fakulta informačních
technologií,
Brno

Jana Ondřejková,
Veterinární
a farmaceutická
univerzita, FaF, Brno

Katarína Patrášová,
UK, Filozofická fakulta,
Praha

Martina Prokopová,
UK, Fakulta
humanitních studií,
Praha

Katarína Sommerová,
UK, Fakulta
pedagogická,
Praha

Veronika Sujová,
Veterinární
a farmaceutická
univerzita, FVL, Brno

Orsolya Szabó,
Univerzita Palackého,
Přírodovědecká
fakulta, Olomouc

Výroční zpráva 2010

NADACE

PRO ROZVOJ VZDĚLÁNÍ

Anežská 10, 110 00 Praha 1

Romana Škrabáková,
VŠE, Fakulta
mezinárodních vztahů,
Praha

Mária Uhrinová, UK,
Filozofická fakulta,
Praha

Jozef Vasilko, ČVUT,
Fakulta jaderná
a fyzikálně inženýrská,
Praha

Daniel Zámečník,
ČVUT, Fakulta
informačních
technologií, Praha

Martin Zelenay,
VUT, Fakulta
elektrotechnická,
Brno

Bibiana Zelíková,
Mendelova univerzita,
Agronomická fakulta,
Brno

Obsah

Úvodní slovo	2
O nadaci	3
Naše dvě dobrovolnice	4
Projekt Lehčí rozběh	5
stipendia pro slovenské studenty 1. ročníků VŠ v ČR	
Projekt Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti	6
Barbora Antonovičová; Natálie Aujezdská; Jakub Blažek; Kateřina Blažková; Tadeáš Holeček; Aneta Kochová; Martin Kubíček; Karel Leskovec; Marie Macková	
Projekt Hudební nástroje pro hendikepované děti	10
Jiřina Bajglová; Českobratrská církev evangelická, Praha; Česká rada nevidomých a slabozrakých, Jihlava; Erik Mináč; Ráchel Skleničková; Simona Stupenová; Adéla Vašíčková	
Projekt PC pro hendikepované děti	13
Lukáš Bělohlavý; Stanislav Dachovský; Dům tří přání, o. s., Praha; David Hájek; Martin Hrtús; Jan Hurný	
Projekt Učebnice pro nevidomé děti	16
Lucie Flugelová; Josefína Kolářová	
Projekt Krok k lepšímu zaměstnání	18
Radek Holík; Marcela Sviželová	
Projekt Za vzděláním do zahraničí	20
Lucia Bizíková; Jindřiška Bláhová; Jan Cejpek; Tomáš Čermák; Martin Doktor; Štěpán Drahokoupil; Martin Habina; Šárka Havránková; Nina Hönigová; Radek Hovorka; Klára Jelenová; Veronika Jelínková; Václav Kopecký; Eva Krutílková; Michal Matouš; Alena Nakládalová; Barbora Němcová; Miloslav Novák; Martin Ocelák; Jakub Palička; Petr Rechcigl; Matouš Rucki; Slavomír Sršeň; Ondřej Suchánek; Vladimír Špak; Martin Šrámek; Marína Urbaníková; Petr Veselý; Petr Vůjtech; Soňa Zánová	
Projekt Letní vzdělávací aktivity	33
Psychoterapeutický tábor, ARGO o. s., Praha	
Jednotlivci	34
David Drahonínský; Lukáš Ďuriga; Juraj Figuli; Monika Kosinková; David, Diana a Natálie Vinklárkovi	
Projekt Adopce na dálku	36
devět dětí ze Zakarpatské Ukrajiny	
Finanční zhodnocení činnosti	37

Úvodní slovo

Vážení přátelé,

v tomto roce si připomeneme deset let od zahájení naší činnosti. Jako časově srovnatelná významná událost mě napadá snad jen trojská válka. V souvislosti s ní mi na mysl přichází slavná velebněžova věta, pronesená k obyvatelům Troje podivujícím se „daru“, velkému koni: „Nevěřte danajským, i když dary přinášejí!“

Mohu přiznat, že v prvních letech nadace dostávala nabídky snadného příjmu peněz, ale s podmínkou, že prostředky poputují osobě přímo určené dárcem. Šlo by o daňový delikt – netřeba to více rozebírat. Nikdy jsme neuvěřili těmto danajským darům a nevyhověli takovým požadavkům. Je však potěšující, že v posledních osmi letech se už takové nabídky vůbec nevyskytují. Společnost se asi vyvíjí k lepšímu.

Naše desetiletá bilance v řeči čísel zahrnuje víc než deset milionů korun a kolem tisíce obdarovaných. Věříme, že jsme se nikdy nezpronevěřili našemu názvu – Nadace pro rozvoj vzdělání. Zde jsou na místě dvě slova: děkujeme dárcům.

Jsem přesvědčen, že i dárci byli odměněni a pocítili to tajemství štěstí, které k sobě „přilákali“ podpořením někoho potřebného. Cesta, na které s největší pravděpodobností potkáš štěstí, je cesta pomoci jiným a darů pro potřebné. Na této cestě se štěstí nejčastěji toulá.

Václav Foglar
Předseda Správní rady
Nadace pro rozvoj vzdělání

0 Nadaci pro rozvoj vzdělání

Naše Nadace pro rozvoj vzdělání pomáhá dětem a mladým lidem již devět let. V roce 2010 jsme poskytli finanční pomoc v různých oblastech vzdělávání přesně stovec jednotlivců a čtyřem nevládním organizacím. Obdarovaným jsme v tomto roce rozdělili 1 576 070 Kč. Zakladatelé a zároveň členové správní rady – Václav Foglar, Peter Vajda a Fedor Gál – určili jako hlavní náplň nadace podporu a rozvoj všeobecné vzdělanosti; tuto myšlenku se snažíme neustále dodržovat a rozvíjet. Cílovou skupinu představují tělesně hendikepované děti (převážně v integraci) a studenti vysokých škol. Nadaci zřizuje PROXY – FINANCE a.s.

Pokračovali jsme ve všech projektech z minulých let. Ohlas naší několikaleté pomoci určené různě hendikepovaným dětem a mládeži nás utvrzuje v užitečnosti projektů, které Správní rada Nadace pro rozvoj vzdělání schválila jako svůj program.

Nejnovějším programem podpory je projekt *Učebnice pro nevidomé děti*. Pomáháme rodičům nevidomých dětí v integraci na běžných ZŠ financovat unikátní a originálně výtvarně zpracované učebnice z knihařské dílny Orbis Tactus. Tuto dílnu jsme díky naší štědré finanční podpoře technického vybavení pomohli v roce 2008 založit.

Nepostradatelnost počítačů v dnešním světě platí pro tělesně postižené děti dvojnásobně, proto jim Nadace pro rozvoj vzdělání už šest let pomáhá s jejich nákupem prostřednictvím projektu *PC pro hendikepované děti*. V roce 2007 jsme náš program podpory rozšířili i o financování hudebního vzdělání tělesně postižených či koupi hudebního nástroje pro nevidomé konzervatoristy.

Pokračovali jsme rovněž v projektu *Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti*, v němž jsme podpořili devět dětí v integraci, které ke svému fungování potřebují osobního nebo pedagogického asistenta.

Stále atraktivní je pro slovenské prváky na vysokých školách v České republice projekt *Lehčí rozběh*, v rámci něhož se mohou na začátku školního roku ucházet o stipendia. V roce 2010 od nás stipendium obdrželo 31 vysokoškoláků.

Rovněž dál pokračoval projekt *Krok k lepšímu zaměstnání*, který motivuje děti z dětských domovů ke vzdělávání v různých profesních kurzech. V roce 2010 získali podporu dva mladí lidé.

V *Adopci na dálku* již osm let podporujeme devět dětí ze Zakarpatské Ukrajiny prostřednictvím Střediska humanitární pomoci Diecézní charity ostravsko-opavské.

Naším záměrem je pokračovat v započatých projektech i v budoucnosti, pokud jsme se přesvědčili, že plní jejich smysl a pomáhají na konkrétním a správném místě. Zároveň chceme naši podporu rozšířit a hledat další „bílá místa“, kam se peníze potřebným dostávají ze státní kasy jen velice problematičtě.

Naše dvě dobrovolnice

I takhle může vypadat dar: Dvě studentky, Lenka Medvedřová a Mária Uhrinová, které od nadace dostaly stipendium v projektu Lehčí rozběh s námi spolupracují jako dobrovolnice.

Obě studentky se tak díky práci pro naši nadaci staly – dle naší filozofie – z obdarovaných dárce. Děkujeme.

4

Lenka Medvedřová

Mária Uhrinová

Projekt Lehčí rozběh

Projekt *Lehčí rozběh* byl vůbec prvním stálým projektem Nadace pro rozvoj vzdělání. Pokud víme, jsme jediná nadace, která aktivně podporuje slovenské studenty, kteří přišli studovat do České republiky – naše stipendium jim v začátcích pomáhá vyrovnávat se s novým prostředím a počátečními výdaji na studiích v jiné zemi. Stipendijní program je určen slovenským studentům prvních ročníků VŠ v ČR a českým studentům na Slovensku. Ve školním roce 2010/2011 se o stipendium ucházelo 40 studentů; podmínkám vyhovělo 31 z nich. Třináct studuje v Brně, jeden v Ostravě, jedna v Olomouci a patnáct navštěvuje pražské vysoké školy.

Informace o našem stipendijním programu jsou k dispozici pouze na našich webových stránkách. Správní rada rozhodla, že nebudeme inzerovat v žádném tisku. Naším záměrem je stipendium udělovat lidem, kteří se skutečně nacházejí ve hmotné nouzi, a ta je nutí být aktivní. Na internetu naši nadaci lehce najdou. Během pohovorů ale zjišťujeme, že jako nejspolehlivější reklama v tomto případě funguje přímé doporučení, kdy starší studenti radí mladším kolegům ze Slovenska, aby se obrátili na naši nadaci.

Žadatelé o stipendium dostali úkol napsat esej na téma: Jak chci v budoucnu já pomáhat potřebným a přispívat tak k myšlence filantropie. Kdo z těch, kteří pomáhají, mne inspirují? Jsem ochoten dělit se s těmi, kteří to potřebují, o svůj zisk?

Nadace přiděluje na školní rok každému studentovi stipendium ve výši deset tisíc korun; v případech, kdy je sociální situace uchazeče opravdu vážná, může jít i o vyšší částku. V tomto školním roce jsme vyšší stipendia přidělili sedmi studentům. Studenti dostávají polovinu stipendia v zimním a druhou polovinu v letním semestru. Nadace v roce 2010 na projekt vynaložila 342 500 Kč.

Projekt Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti

Již před šesti lety jsme do našeho programu zařadili projekt, ve kterém podporujeme nevidomé a jinak hendikepované děti tím, že spolufinancujeme jejich pedagogického nebo osobního asistenta. Protože na financování pedagogických asistentů začaly ze zákona přispívat obecní úřady, nadace přispívala na plat asistentů jen u dětí, jejichž rodiče prokázali, že pomoc ze státní správy nepřišla, a jsou tedy odkázáni na pomoc jinou.

V roce 2010 jsme podpořili devět dětí:

Barbora Antonovičová, 18 let, Brno, 40 000 Kč

Peníze jsem využila k hrazení jazykového kurzu i na asistenci, kterou kvůli svému postižení a pobytu na vozíku potřebuji skoro celodenně.

Kurz jsem absolvovala v Londýně ve škole Embassy CES o prázdninách roku 2010. Bydlela jsem společně s asistentkou v bezbariérovém pokoji na studentských kolejích v areálu školy. Celý areál i škola byly pro mě velmi dobře přístupné. Moje asistentka mi byla neocenitelnou pomocnicí jak při cestě do Anglie, tak při každodenním životě ve škole, kdy mi pomáhala zejména s oblékáním, hygienou, přemísťováním po areálu nebo na výletech. Bez asistentky by moje studium v Londýně nebylo možné.

První den po příjezdu jsem absolvovala test na určení úrovně znalosti angličtiny a k mému velkému překvapení byla zařazena do úrovně Pre-Advanced, což je druhá nejpokročilejší. Zpočátku mi činilo problémy porozumění projevům a vyjadřování vlastních myšlenek v angličtině, ale vše se postupem času zdokonalovalo a změny k lepšímu jsem cítila každý den. Pobyt mi také pomohl odstranit můj ostych z mluvení cizím jazykem, jehož překonání by mi v Česku zabralo dlouhou dobu.

Jak Londýn, tak samotná angličtina mě ještě více uchvátily, takže jsem se rozhodla, že se pokusím získat jeden z mezinárodně uznávaných certifikátů, který potřebuji k případnému studiu na univerzitě v Anglii.

Studium angličtiny v Londýně byla pro mě drahocenná zkušenost, na kterou nikdy nezapomenu. Velice vám děkuji, že jste mi dali možnost něco tak úžasného zažít.

Natálie Aujezdská, 9 let, České Budějovice, 40 000 Kč

Natálčina maminka:

Jsem moc ráda, že pro Naty, navštěvující 3. třídu ZŠ v Českých Budějovicích, je zajištěna kvalitní výuka. Všichni doufáme, že tyto základy, které si dnes ve škole osvojuje, jí pomohou, aby si jednou i navzdory hendikepu mohla vybírat, jakou školu chce studovat a v jakém oboru pracovat.

Mohu upřímně říci, že Natálce se integrace podařila, má ve škole plno kamarádů a do školy se téměř vždy těší. A je moc pěkné vidět, jak se její spolužáci učí toleranci, pomoci druhému, hledání kompromisu.

Dlužíme vám veliké poděkování, které se nedá popsat slovy, ale jehož původ lze denně vidět na Natálčině kladném postoji k učení a hlavně na skutečnosti, že integrace u ní dle našeho názoru úspěšně proběhla.

Jakub Blažek, 13 let, Praha, 30 000 Kč

Jakubova maminka:

Kuba je integrován již třetím rokem na základní jazykové škole Horáčkova. Protože je to škola výběrová, nebylo by prakticky vůbec možné, aby se zde učil bez asistenta. Kantoři by neměli čas poskytnout Jakubovi individuální péči. Díky asistentce zde Kuba náročnou výuku lehce zvládá. V roce 2010 byl za školu vybrán jako osobnost roku v projektu radnice Prahy 4 Děláám víc, než musím. V letošním roce se s asistentkou Andreou a s žáky devátých tříd zapojil do projektu se zaměřením na nevidomé – jejich pomůcky a zájmy.

Jakub:

Ve škole mě hodně baví jazyky, kterým bych se chtěl věnovat i nadále. Příští rok bych se rád přihlásil na zkoušky na Rakouské gymnázium v Praze. Chtěl bych vaši nadaci moc poděkovat, že mi poskytla tak velkou pomoc. Díky Andree nemám ve škole žádný problém. Velmi mi pomáhá v přípravě na hodiny, občas i s učením. Když je potřeba, píše mi zápisy z tabule, abych mohl poslouchat učitele. Pokud jsem nemocný, přinese mi domů úkoly. Nechová se ke mně jako učitelka, spíš jako kamarádka. Vodí mě do školy a některé dny i ze školy domů. Hodně si povídáme, když máme volnou hodinu, a chodíme do hudebny, kde spolu hraeme na klavír.

Tereza Blažková, 9 let, Otrokovice, 19 200 Kč

Terezčina maminka:

Terezčino postižení jako následek listeriové sepsy s těžkými následky při narození – mentální postižení s autismem – neumožňuje, aby se vyjadřovala sama. Jezdíme do speciální školy v Kroměříži, kde je Tereška velmi spokojená. Jsem sama s Tereškou a jejím skoro čtyřletým bráškou a je složité vyhovět oběma dětem. Tereška potřebuje péči přibližně jako roční dítě: musí se krmit, oblékat a je třeba jí měnit pleny. Proto jsem požádala o pomoc a už druhým rokem k nám 3× týdně na 2 hodiny odpoledne dochází jednadvacetiletá asistentka Adéla, která je velmi hodná, ochotná a spolehlivá. Jsem s ní velmi spokojená, hodně mi vychází vstříc a s Tereškou si spolu také rozumějí. Ty dvě hodiny si spolu hrají a učí se – např. přiřazují tvary a barvy. Pokud počasí dovolí, chodí na krátké procházky, ale hlavním úkolem je naučit Terešku se-beobsluze. Pokud se stane, že potřebuji někam zajet nebo něco vyřídit, Adéla ochotně zůstane klidně o hodinu déle. Je to obrovská pomoc.

Opravdu si velice vážím vaší finanční podpory a chtěla bych vám od srdce poděkovat i za Terešku!

Tadeáš Holeček, 21 let, Teplice, 20 700 Kč

*P*ocházím z předčasně narozených dvojčat. Paní asistentka Kateřina Němcová se mnou pracuje již sedmým rokem a je mi nápomocná ve všem, co potřebuji. Ve třídě mám k dispozici notebook, tiskárnu a zvětšovací lupu s obrazovkou. Tyto pomůcky potřebuji ke své práci ve škole. V hodinách mi paní Katka vypomáhá se zápisky do počítače a s jejich následným tisknutím, listy si pak vkládám do papírových desek. V hodinách matematiky spolu počítáme, rysujeme, kreslíme různé grafy. V hodinách tělesné výchovy se mnou dle možností cvičí, a pokud nestačím na ostatní studenty nebo jde o cviky, které nemohu pro svůj zdravotní stav vykonávat, cvičíme spolu některé cviky ze zdravotního tělocviku. Když s třídou jedeme na nějakou školní akci, do kina nebo divadla, dělá mi po celou dobu doprovod. Mohu říci, že mi vždy vyjde vstříc, a myslím, že máme mezi sebou velmi vřelý a kamarádský vztah. Mohu se na paní asistentku obrátit s čímkoliv, s čím si nevím rady, a je na ni vždy spolehnutí.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem z vaší nadace za finanční pomoc, kterou jsem požadoval pro svoji asistentku.

Aneta Kochová, 12 let, Louňovice pod Blaníkem, 16 000 Kč

Paní Kočová, ředitelka školy:

*A*netka má kromě mentálního postižení také poruchu řeči. Velmi obtížně vyslovuje jednotlivá slova, některé hlásky nevysloví vůbec. Přesto se za pomoci asistentky i děti naučila komunikovat tak, aby jí bylo alespoň částečně rozumět.

Anetka navštěvovala v tomto roce třetí ročník základní školy. Asistentka pedagoga, která pracuje s Anetkou, se jmenuje Kateřina Hlaváčková a pracuje zde po celou dobu její školní docházky v naší škole. Anetka si slečnu asistentku moc oblíbila a do školy se velmi těší. Děti i Anetka se vzájemně přijímají zcela přirozeně a Anetka se s pomocí asistentky a pedagogů naučila na některých úkolech pracovat již samostatně. Naším společným cílem je, aby Anetka postupně v jednotlivých činnostech dosahovala maximální samostatnosti, kterou jí její zdravotní postižení dovoluje.

Snažíme se pracovat takovým způsobem, aby do naší školy mohly vstupovat děti s různou mírou nadání i s různou mírou zdravotního postižení tak, jak vyrůstají ve zdejší regionu. Proto si velmi vážíme vaší práce, která je pro podobné snahy velkou oporou.

Martin Kubíček, 10 let, Bílovec, 20 700 Kč

Martinova maminka:

S Martínkem pracuje paní asistentka Alena Velnerová od roku 2004. Nejdříve si na sebe zvykali v domácím prostředí, potom v mateřské školce a nyní v základní škole. Paní Alenka k nám dochází, i když je Martínek nemocný. Je mezi nimi navázán pevný citový vztah, Martínek ji oslovuje teto. Paní Alenku bereme jako dalšího člena rodiny.

Pomáhá mu při všech činnostech – osobní hygieně, oblékání, při jídle, při vyučování, odpoledne s ním tráví čas ve školní družině. Martin jí ve všem důvěřuje. Ve škole pro Martíňka opisuje do Braillova písma učebnice a texty k výuce – pomůcky, mimočítankovou četbu a vše, co je k učení třeba. Dopro-

vází Martina na kulturní akce pořádané školou, ale i na akce sportovní – bruslení, plavání, pobyt se školou v přírodě.

Paní Kocifajová, Martinova třídní učitelka:

Martin Kubíček je žákem 3. B, kterou navštěvuje společně s dalšími osmi spolužáky. Práce asistenta je z mého pohledu ve třídě naprosto nezbytná a velmi důležitá. Přispívá nejen k zefektivnění výuky, ale především k psychologické pohodě a vyrovnanosti žáka, který se tak cítí ve škole bezpečně a navštěvuje ji rád.

Karel Leskovec, 11 let, Vodňany, 40 000 Kč

Jsem moc rád, že díky vám můžu mít pořád svoji asistentku tetu Evu. Říká mi Karlosi, po vyučování mě doprovází na oběd, do hudebky a na různé koncerty a soutěže. Když není sníh, chodíme s hůlkou.

Nejraději mám pátky, kdy jsme spolu celé dlouhé odpoledne, čteme braillovské noty, hrajeme různé hry, vymýšlíme parodie na písničky a vždycky se děsně nasmějeme.

Moc rád s ní také jezdím plavat do aquaparku do Horažďovic. Oba dva jsme totiž pořádní vodníci! Když spolu jdeme na nějaký koncert, sbíráme autogramy do mého památníku. Je nám spolu dobře.

Marie Macková, 10 let, Kladno, 18 100 Kč

Maruščina maminka:

Dceru Marušku si ve škole každé ráno přebírá asistentka. Připravuje jí všechny školní pomůcky, které na vyučování potřebuje. Maruška má sestaven individuální plán učiva. Při hodině matematiky jí paní asistentka pomáhá předepisováním příkladů, které Maruška umí sama vypočítat; když něčemu hned neporozumí, tak jí to důkladněji a pomalu vysvětluje. Při geometrii jí musí už pomáhat více – pracovat za ni s kružítkem, přidržovat pravítko apod., protože vzhledem k horší motorice Maruška tyto činnosti nezvládá. Při hodině českého a anglického jazyka a při prvouce jí pomáhá se zápisky, protože toho psaní už je na Marušku trošku moc a bývá unavená anebo nestíhá psát. Jinak asistentka s Maruškou jezdí na různé školní akce – do divadla a na školní výlety, pokud je tam terén pro vozíčky.

Od 1. třídy máme stále stejnou asistentku a neměníli bychom – já i dcera jsme s její prací a vším, co pro Marušku dělá, velice spokojeny. Děkujeme i vám za pomoc.

Projekt Hudební nástroje pro hendikepované děti

Už v roce 2007 se na nás obrátilo několik nevidomých konzervatoristů s prosbou o pomoc při financování jejich hudebního nástroje, který je provází na každém kroku a na jehož kvalitě závisí jejich hudební pokroky. Některé děti pocházejí ze sociálně slabšího prostředí a jejich rodiče jim nemohou poskytnout peníze na hudební vzdělávání nebo na nástroj. Proto jsme vyšli těmto dětem a jejich rodičům vstříc a jako odpověď vytvořili tento projekt. V roce 2010 jsme podpořili nadanou nevidomou konzervatoristku Ráchel Skleničkovou a čtyři děti, které se hudbě věnují jako smysluplnému koníčku. Peníze na hudební nástroje od nás dostaly i Českobratrská církev evangelická a Česká rada nevidomých a slabozrakých v Jihlavě.

Jiřina Bajgllová, 16 let, Bechlín, 16 000 Kč, housle

Jiřinina maminka:

Jiřinka přišla do naší pěstounské rodiny spolu se svým bratrem na podzim v roce 2004. Bylo jí tehdy 10 let, v dětském domově vyrůstala od svých pěti. Po brzké adaptaci v naší rodině začala se studiem němčiny a domů začal docházet učitel hry na kytaru, aby rozvíjel objevené hudební nadání. Ve čtrnácti letech se na letní rekreaci seznámila s dětmi, které hrály na housle. Po příjezdu domů za námi přišla, abychom ji po prázdninách nechali učit hře na tento nástroj. Byli jsme jejímu nadšení rádi a hned po prázdninách jsme Jiřinku přihlásili do základní umělecké školy, odkud měla Jiřinka housle dva roky půjčené. Vloni končila devátou třídu a po prázdninách měla nastoupit do školy v Praze. Bylo nám jasné, že půjčování houslí tím skončí. Díky vaší nadaci jsme Jiřince před rokem housle koupili a může nadále v hraní pokračovat. Momentálně má domácího učitele pana Tomáše Klára.

Musím prozradit jednu důležitou věc. Hra na housle Jiřince nejen pomohla najít potřebné sebevědomí, ale hlavně jí pomáhá zvládat občasné problémy s příjmem potravy. Málokdo ví, že tóny houslí se jeví jako velmi terapeutické pro tento typ psychických poruch.

Je naším snem jí pomoci zdokonalit se ve hraní na housle natolik, aby mohla vystupovat s nějakou kapelou. Kvůli jejím problémům a deprivacím v minulosti potřebuje k hledání své identity právě tuto cestu – s panem učitelem Klárem na ni má již nakročeno.

**Českobratrská církev evangelická, Praha, 8 070 Kč,
jednoduché hudební nástroje**

Mgr. Eva Benešová, vedoucí oddělení výchovy a vzdělávání:

Pomůcky zakoupené z darů Nadace pro rozvoj vzdělání byly ihned po nakoupení využity na rodinném pobytu pro děti s postižením. Pobytu se zúčastnily děti jak s mentálním, tak tělesným i kombinovaným postižením.

Zpívání dětem a provozování hudby patří do každodenního programu v Bělči.

I těžce postižené děti dokážou vnímat hudbu, prožívat ji a radovat se z ní. Zpívání s dětmi mělo rozhodně pozitivní dopad a nezáleželo na tom, zda účastník přijímal hudbu jen pasivně nebo se i sám prezentoval. Mnohdy zpívání a hraní pomáhalo při zklidnění některých dětí.

Díky hudebním nástrojům se děti mohly aktivně zapojit od programu. Jednoduché hudební pomůcky jako rumbakoule či obdobná chřestítka může využívat opravdu každý. Tvoření hudby otevíralo prostor pro určité sebevyjádření, při kterém děti mohly vybit své emoce. Zažívaly pocit, že dělají něco hezkého a důležitého, že se něco učí a něco dokonce umí. Chřestění a jiné dovádění s nástroji představovalo jednu z možností neverbálního vyjádření pro ty, kteří se nemohou vyjádřit slovně.

Velice děkujeme za poskytnutý dar. Hudební nástroje budou pečlivě uschovány a využívány během roku při setkávání a pobytech pro děti s postižením.

Česká rada nevidomých a slabozrakých, Jihlava, 5 700 Kč, fujara

Pan Herzán, předseda České rady nevidomých a slabozrakých:

Od května 2010 máme ve vlastnictví lidový hudební nástroj – slovenskou fujaru. Hudební nástroj byl vybírán tak, aby jeho ovládání zvládly i menší nevidomé děti.

Nástroj dle prvních ohlasů naprosto splnil naše očekávání a těší se zájmu uživatelů. Ač velkých rozměrů, je fujara velmi lehká a tudíž s ní dobře manipulují i nejmenší uživatelé. Ani v síle vynaloženého dechu není třeba velké intenzity (tak jako u kovových dechových nástrojů), takže i v tomto ohledu jde o nástroj ideální i pro malé uživatele. Zvuk vydává nádherný, podmanivý.

Až se s nástrojem uživatelé seznámí a naučí se nějaký souvislejší hudební projev, rádi bychom uspořádali i veřejná vystoupení – buď sólově nebo jako součást jiných vystoupení či zpestření akcí. Každopádně nástroj plní již nyní důležitou roli v učení se něčemu novému, aktivizaci nevidomých, ale v i naplnění volnočasové aktivity.

Erik Mináč, 18 let, Praha, 18 000 Kč, elektrické píano

Erikova maminka:

Syn Erik má mentální, tělesný a zrakový hendikep. Asi před třemi lety ho začala paní učitelka ve speciální škole seznamovat s hrou na píano a zjistili jsme, že má výborný sluch. Pro tuto svou přednost je schopen odposlouchat a sám zahrát jednoduché písničky. Erik má špatnou motoriku rukou a hra na píano je pro něj zároveň rehabilitací. Díky finančnímu daru nadace jsme mohli Erikovi pořídit krásný a zároveň užitečný dárek k osmnáctým narozeninám – elektrické píano. Jednou týdně dochází na výuku do kulturního centra OÁZA a jelikož si myslíme, že by bylo dobré ho v této činnosti více podporovat, dochází za Erikem domů na výuku 2× týdně slečna Bára. Erik se na výuku vždy velmi těší a je opravdu radost poslouchat stále nové a složitější písničky, které se již naučil. Byli jsme také již několikrát pozváni na „domácí koncert“, kde hrál Erik sám nebo čtyřhru s Bárou. Ještě jednou velké díky nadaci za finanční dar.

Ráchel Skleníčková, 18 let, Praha, 15 000 Kč, spolufinancování koncertního křídla

Koncertní křídlo jsme již vybrali, a to značky Förster. Zkoušela jsem na něj hrát a linuly se z něj příjemné zvukové tóny. Chtěla jsem vám opravdu poděkovat, protože vzhledem k tomu, jakou cestou se mé studium a události začaly ubírat, mi to nesmírně pomůže v rozvoji.

V nedávné době jsem dosáhla nečekaných úspěchů. Vybrali mě totiž jako jedinou z našeho kontinentu mezi tři vítěze soutěže pro hendikepované ve Spojených státech, the VSA (Very Special Arts). To považuji za nejneočekávanější a nejvýznamnější úspěch ve svém studiu. Kromě toho jsem získala třetí cenu na Soutěži konzervatoří, která se konala v Pardubicích 26.–28. 11. 2010. Moje kategorie čítala 21 účastníků a všichni kromě mě byli zcela zdraví. V nejbližší době mě čeká mezinárodní soutěž nevidomých pořádaná organizací SONS, která se uskuteční v sále Deylovy konzervatoře 14. – 16. března.

Moje profesorka Jana Köhlerová mě silně podporuje a vkládá do mě velké naděje. Podle ní jsem dostatečně schopná na dráhu sólisty.

Mým cílem je co nejvíce se zviditelnit, protože konkurence na Hudební akademii múzických umění v Praze, na kterou se toužím dostat, je obrovská, a velmi ráda bych uspěla v přijímacích zkouškách a studovala nadále hudbu. Domnívám se, že pokud budu řádně studovat a rozvíjet své nadání, které mi bylo dáno shůry, mohla bych být soběstačná a výdělečně samostatná, přestože jsem hendikepovaná, a vrátit péči a vše, co do mě vložila moje maminka, která se pro mě absolutně obětovala. Doufám, že budu moci reprezentovat svou školu v celé České republice a dokonce za jejími hranicemi.

Simona Stupenová, 19 let, Lanškroun, 8 000 Kč, elektrická kytara

Bez vašeho daru bych zřejmě zůstala u hry na akustickou kytaru, kterou mám již zvládnutou, a prakticky bych neměla možnost posunout se někam dál. Zasekla bych se na jednom místě a má jediná příležitost ke hraní by se naskytla třeba jen u táboráku. Mé cíle však byly vyšší, vždy jsem chtěla kapelu. Bez elektrické kytary bych nikdy neměla možnost v nějaké kapele hrát. Kapelu teď mám a velice ráda bych s ní prorazila, ale k tomu je potřeba ještě mnoho let usilovné práce. Také jsem se nyní začala učit zpívat, protože jsem zjistila, že i to by měl kytarista zvládnout. Ráda skládám hudbu a píšu texty a kromě kapely je mým cílem tvořit opravdové umění, například hudbu k filmům.

Ještě jednou bych vám chtěla poděkovat. Před rokem byla pro mě elektrická kytara něco nedosažitelného. Vaším darem se mi splnil můj největší sen.

Adéla Vašíčková, 11 let, Dýšina, 6 000 Kč, piáno

Děkuji vám za peníze, které jste mi poslali na piáno. Už od mala jsem na něj chtěla hrát. Maminka s námi ale žila sama a neměla ani na hudební školu. Teď už mám 4 roky nového tatínka, který má všechny děti rád a vydělává korunky, a tak můžu chodit do hudební školy. Díky nadacím, jako je ta vaše, mám už teď i vlastní piáno. Hraní na piáno mně baví a na vysvědčení jsem měla opět jedničku. Splnili jste mi můj sen. Děkuji mockrát.

Projekt

PC pro hendikepované děti

Počítač je v dnešním světě již nezbytností. Pro tělesně postižené mladé lidi a děti to platí dvojnásobně, počítač a speciální programy jsou pro ně nástrojem komunikace se světem, jejich rukama, když nemůžou udržet v prstech propisku. Proto nadace už několik let financuje projekt *PC pro hendikepované děti*. V roce 2010 se tak z nadačního daru na koupi notebooku těšilo pět dětí. Dětskému azylovému středisku Dům tří přání, o. s., jsme poskytli peníze na novou učebnu.

Lukáš Bělohavový, 14 let, Plzeň, 10 000 Kč, notebook

Lukášova maminka:

*D*íky vaší nadaci jsme pro našeho hendikepovaného syna Lukáše mohli zakoupit notebook, který využívá doma i ve škole. Lukáš se narodil nečekaně a předčasně, utrpěl poporodní asfyxií, krvácení do mozku, což se projevilo v jeho několika měsících života dětskou mozkovou obrnou. Téměř od narození je fyzicky hendikepovaný a upoutaný na invalidním vozíku, má poškozenou hrubou a jemnou motoriku, poruchu binokulárního vidění. Musím ale s radostí říci, že i přes všechny svoje hendikepy je stále optimisticky naladěný, rád zpívá, sleduje filmy, cestuje, plave.

Pro Lukáše představuje jeho nový počítač podstatné spojení se světem. Od letošního roku se nám Lukáše podařilo integrovat do běžné základní školy, kde s pomocí asistentky pedagoga nyní navštěvuje osmou třídu. Velmi dlouho toužil po vlastním notebooku, jelikož sám psát nemůže a píše jen pomocí počítače. Notebook si bere s sebou denně do školy, kde si na něj ukládá domácí úkoly, které pak e-mailovou poštou odesílá vyučujícím; dá se říci, že mu velmi usnadňuje jeho každodenní přípravu do školy. Myslím si, že samotné psaní na počítači, když se střídá s rehabilitačním cvičením, Lukášovi prospělo ve zlepšení samostatnosti a dokonce i jemné motoriky.

Lukáš:

*M*ého nového notebooku jsem se nemohl dočkat z několika důvodů: loňský rok jsem totiž ještě chodil do speciální školy pro slabozraké a paní asistentka mi musela všechny předměty přepisovat do sešitů, ve kterých jsem se pořádně nemohl vyznat. Notebook mi také hodně posloužil jako zdroj zábavy. Hledám si ve filmové databázi nové filmy, mým velkým snem je totiž být filmovým kritikem. Díky počítači bych mohl pracovat i z domova.

Chtěl bych Nadaci pro rozvoj vzdělání poděkovat za příspěvek, který jste mi na notebook věnovali.

Stanislav Dachovský, 14 let, Včelákov, 7 000 Kč, notebook

Stanislavova maminka:

Synovi Stanovi bude 14 let, navštěvuje Základní školu ve Včelákově. Od první třídy má pedagogickou asistentku. Nemoc jsme u Staníka zpozorovali v osmi měsících – jedná se o spinální svalovou atrofii (Spinal Muscular Atrophy – SMA). Je odkázán na invalidní vozík; již při nástupu do školy se nám podařilo pořídit elektrický. Jeho prospěch ve škole je výborný, stejně jako prospěch většiny dětí se stejnou diagnózou.

Velkou pomoc představuje samozřejmě i počítač, díky němuž Staník získává nové a nové informace, které jsou pro něj jinak třeba špatně dostupné. Nyní, kdy ve většině škol používají interaktivní tabule a učitelé mají podklady pro výuku zpracované v elektronické podobě, je pro nás zvláště velkým přínosem.

Na druhém stupni již probíhá výuka informatiky, kde děti s počítačem pracují a vytvářejí různé prezentace. Slohové práce pro jazykové předměty nemusí psát rukou a různé zápisky pořizuje také díky počítači. Nyní začal počítač používat ve výuce geometrie – pro mě až nepochopitelným způsobem zvládá správně narýsovat zadané úkoly a navíc bez mojí pomoci. Dříve vždy musel mít k ruce buď asistentku nebo mě, sám totiž není schopný udržet pravítko, kružítko a všechny k rýsování potřebné věci.

Počítač používá nejen k výuce, ale také v osobním volnu, pro komunikaci s kamarády. Je to jeho velký pomocník.

Děkujeme za příspěvek, dle mého názoru byl opravdu dán na správnou a potřebnou věc.

Dům tří přání, o. s., Praha, 39 900 Kč, vytvoření zázemí pro doučování dětí v azylovém domě

Michaela Štěpánová, manažerka:

Projekt vytvoření zázemí pro doučování dětí v azylovém domě je pro naše zařízení velkým přínosem. Díky nové technice získané pomocí tohoto projektu máme možnost s dětmi důkladněji procvičovat vyučovanou látku, rozvíjet jejich znalosti a také počítačové dovednosti. Pro potřebu menších dětí jsme zakoupili tabuli, na které mohou pracovat i ve skupině. Tento projekt přispěl k vytvoření lepšího zázemí v azylovém domě.

Srdečně vám děkujeme za finanční podporu, které si velmi vážíme, stejně jako vaší pomoci druhým lidem, a přejeme vám hodně radosti z této činnosti.

David Hájek, 15 let, Liberec, 17 000 Kč, notebook

Počítač využívám jako všeobecný školní sešit. Pišu si do něj skoro veškeré poznámky, jelikož kvůli mé oční vadě bych po sobě vlastní písmo nepřečetl. Také ho využívám na vytváření spousty prezentací, které mi zpřístupňují a nahrazují látku, jejíž čtení je pro mě jinak obtížné. Počítač je můj velký pomocník při učení a pracuje se mi s ním velice dobře.

Martin Hrtús, 18 let, Otrokovice, 13 100 Kč, notebook

Díky vaší finanční pomoci jsem si mohl zakoupit notebook s odcítacím programem, který mi umožnil pracovat s počítačem téměř jako zdravý člověk. Notebook mi pomáhá v mnoha směrech. Jsem studentem Střední školy, ZŠ a MŠ pro zrakově postižené Brno, Kamenomlýnská 2, kde studuji druhý ročník oboru sportovní a rekondiční masér. Na tento obor jsem se přihlásil, protože jak má matka, tak otec jsou vystudovaní maséři a mne toto povolání rovněž zaujalo. Ve škole se mi moc líbí, působí tu spousta výborných kantorů, kteří dokážou látku studentům opravdu vysvětlit. Notebook mi během výuky hodně pomáhá při psaní zápisů a písemných prací. Velkou výhodou je i to, že dostanu-li zadání nějakou seminární práci, mám možnost ji v klidu zpracovat přes počítač, kde mohu využívat i internet a mnoho věcí tedy seženu, aniž bych musel chodit do knihovny. Ještě jednou vám za vaši pomoc co nejsrdečněji děkuji.

15

Jan Hurný, 17 let, Hlučín, 15 000 Kč, notebook

Honzova maminka:

Honzíkovi je 17 let. Od narození je postižený, prodělal dětskou mozkovou obrnu, těžkou kyfoskoliózu, nemluví, ale my, jeho rodina, jeho gestům rozumíme. Honza dokončuje poslední rok školní docházky. Navštěvuje Základní školu v Hlučíně, kde je moc spokojený. Asistenta Honzíkovi dělá tatínek. Počítač Honza používal při výuce s paní učitelkou a ke komunikaci mezi námi a školou. Bohužel byl Honzík od září 2010 bez počítače, protože předchozí se pokazil. Jsme moc rádi, že nás vaše nadace vybrala a přispěla Honzovi na nový. Počítač bude u nás určitě dost využitý jak Honzíkem, tak jeho mladší sestřičkou Eliškou, která chodí do 4. třídy. Ještě jednou vám moc děkujeme.

Projekt Učebnice pro nevidomé děti

V roce 2008 jsme významnou finanční částkou pomohli vybavit nově vznikající malou knihařskou dílnu Orbis Tactus, kterou vede paní Klára Novotná, a díky tomu jsme začali realizovat i tento projekt. V dílně vyrábějí speciální učebnice pro děti v integraci, jež jsou z hlediska informací kopiemi učebnic pro zdravé spolužáky, především jsou ale plné krásných hmatových obrázků, které zásadně pomáhají nevidomým dětem při učení a chápání nové látky. Tyto knihy jsou vyráběny ručně, každá učebnice je tak originálem a její cena se pohybuje v řádu několika desetitisíců za jeden kus. Proto naše Nadace pro rozvoj vzdělání zapůjčuje tyto knihy pro nevidomé děti v integraci, když se na nás jejich zástupci obrátí. Po skončení školního roku děti učebnice vrátí do dílny a další školní rok si je tak mohou půjčit další děti. Tak je zaručen koloběh těchto unikátních učebnic, které tolik ulehčují práci nejen dětem, ale i jejich rodičům, asistentům a pedagogům.

Lucie Flugelová, 9 let, Turnov, 7 500 Kč, zapůjčený slabikář v Braillově písmu z dílny Orbis Tactus

Luciina maminka:

Lucie je od narození nevidomá. Ve školním roce 2009/2010 začala chodit do 1. třídy ZŠ v Hrubé Skále – Doubravici. Byla integrována do běžného kolektivu, kde se v jedné třídě společně učí žáci 1. a 2. ročníku. Ředitel školy a učitel 1. ročníku ZŠ Mgr. Jiří Koutský objevil v místě školy optimální pedagogickou asistentku paní Ladu Podolcovou, která svým naturelem Lucce velice vyhovuje a nadšením pro práci ji značně motivuje.

Přechod ze školky do školy byl pro Lucii šťastný a její radostná očekávání škola nezlámala. První půlrok věnoval pedagogický sbor množství času z osobního volna diskusím a činností, díky nimž se výuka Lucie zdokonaľovala a zjednodušovala. Paní Podolcová k tomu navíc doma vyráběla plastické obrázky pro výuku. Slabikář s množstvím hmatových obrázků, na jehož zapůjčení z dílny Orbis Tactus nám nadace poskytl peníze, výuce prospěl. Lucie si ho ráda „prohlížela“. První třídu dokončila se samými jedničkami. Letos chodí do druhé třídy a entuziazmus ji neopouští.

Josefína Kolářová, 15 let, Lipno nad Vltavou, 67 000 Kč,
zapůjčená sada učebnic z dílny Orbis Tactus

Josefínina maminka:

Josefínka je prvním rokem na osmiletém gymnáziu v Českém Krumlově. Obavy ze změny byly veliké, ovšem integrace se velice daří, a to nejen díky perfektní práci nové asistentky a ochotě pedagogů. Důležitou součástí jsou právě učebnice a do počítače přepsané pracovní sešity, které Josefíně umožní držet tempo s ostatními žáky.

Přála bych vám vidět její údiv a nadšení s každou novou učebnicí, kde zkoumá hmatové obrázky a tím snáze chápá zadání. Tempo na gymnáziu je poněkud rychlejší než v běžné základní škole a já si neumím představit Josefíninu práci bez těchto kvalitních učebnic. Myslím si, že vzhledem k tempu výuky by Josefka např. anglický a německý jazyk bez těchto učebnic jen těžko zvládala.

Údiv však není pouze na straně Josefíny. I profesori na gymnáziu jsou překvapeni, jak snadná může být integrace, když mohou kdykoli zkontrolovat zadanou práci, protože všechny učebnice mají černotiskový podtisk.

Ještě jednou veliké díky za to, že umožňujete mé Josefínce, aby dělala to, co si přeje – studovat na gymnáziu. Přeji vám hodně radosti z vaší činnosti a spoustu spokojených rodičů a hlavně dětí.

17

Ukázky z učebnic z dílny Orbis Tactus

Projekt

Krok k lepšímu zaměstnání

Projekt *Krok k lepšímu zaměstnání* je určen pro mládež v dětských domovech ve věku 16 až 19 let. Při jeho tvoření jsme počítali s finanční podporou těchto mladých lidí na vysokoškolských studiích formou stipendia, pokud se takoví najdou. Dle našich informací totiž v České republice nastoupí ročně na vysokou školu jen necelá desítka mladých lidí z dětských domovů. Problémem bývají finance, proto chceme zájemce o další studium motivovat stipendiem.

Naše pomoc je orientovaná na různé směry a formy vzdělání. Podporujeme dospívající mladé lidi ve věku 16 až 19 let, kteří mají zájem naučit se praktickým dovednostem, chtějí absolvovat různé profesní kurzy, které by jim pomohly ve zvýšení kvalifikace a následném pracovním uplatnění a zařazení se do života poté, co opustí dětský domov. V tomto kontextu oslovujeme zmiňované mladé lidi z dětských domovů, kteří jsou talentovaní, pilní, mají vůli a zájem se vzdělávat a kterým studium pomůže lépe se po dovršení plnoletosti zařadit do společnosti.

Po několika letech zkušeností s tímto projektem můžeme konstatovat, že pro děti z dětských domovů není lehké dostudovat VOŠ nebo VŠ, i když se na ni dostanou. Nikdy neměly vlastní peníze a teď, když si je – jako plnoletí po střední škole nebo učilišti – mohou vydělat, představuje to pro ně momentálně větší potřebu než touha dokončit vysokoškolská studia. Z tohoto důvodu odešli ze studií už i naši stipendisté. Proto máme velikou radost z naší stipendistky Marcely Sviželové, která úspěšně dokončila vzdělání na Vyšší odborné zdravotnické škole v Brně a jsme moc rádi, že si našla kvalifikovanou práci jako zdravotní sestra v nemocnici.

Poprvé v naší praxi se nám stalo, že stipendista z DD s námi přerušil kontakt a nedokončil řidičský kurz.

Radek Holík, 19 let, Vizovice, 10 300 Kč, řidičský kurz

Radek přestal s nadací komunikovat. Napsal nám o něm jeho vychovatel pan Hrubý, zástupce ředitele DD:

Radek Holík pobýval v našem Dětském domově ve Vizovicích od září 2005 do června 2010. Snahou dětského domova byla, mimo jiné, eliminace vnějších vlivů, které na děti mohou působit. Někdy se může jednat také o zažitě stereotypy, nevhodné sociální prostředí a tlak, který na dítě původní rodina vyvíjí. Obdobně tomu bylo i u Radka Holíka. V domově byl vždy jeden z nejhodnějších, jednalo se o bezproblémového chlapce. Pomáhal tetám vychovatelkám a svědomitě se staral o mladšího sourozence. Největším naším cílem bylo dosáhnout u Radka vyučení, a to se nám taky podařilo.

Mezi některými z našich pokusů o co nejlepší návrat do původního prostředí bylo i zajištění řidičského průkazu prostřednictvím naší nadace. Radek navštěvoval výuku a pomalu se blížil k ukončení kurzu. V té době však dovršil 18 let a ukončil učební poměr. Z našeho zařízení odešel a dařilo se mu sehnat pouze krátkodobou práci. Jeho otec ani matka nepracují a brzy

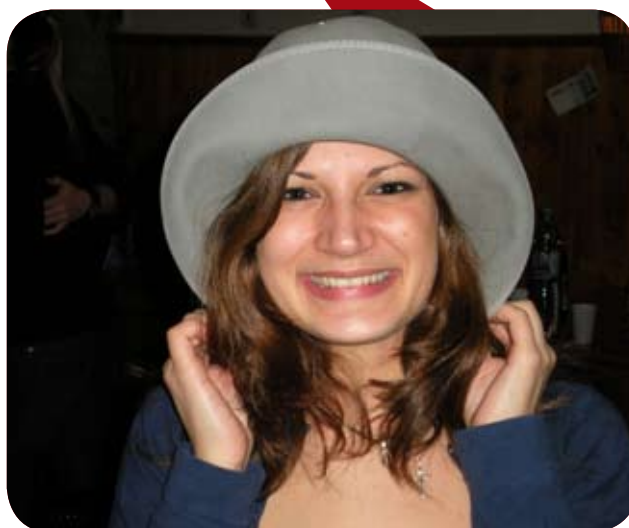
začal praktikovat jejich způsoby a návyky trávení volného času. Radkův zájem o dodělání řidičského průkazu upadal, nakonec to Radek vzdal úplně. Vzhledem k tomu, že je již plnoletý a právně zodpovědný, nepodařilo se nám jej dále vést ke složení písemných a praktických zkoušek řidičského oprávnění, které má po domluvě s instruktorem autoškoly odloženy.

**Marcela Sviželová, 23 let, Brno, 20 000 Kč, stipendium,
Vyšší odborná škola zdravotnická v Brně**

*P*řes 14 let jsem byla umístěna v Dětském domově v Příboře. Vystudovala jsem Střední zdravotnickou školu v Novém Jičíně, dále jsem byla přijata na Vyšší odbornou školu zdravotnickou v Brně. Během studia mě vaše nadace finančně podporovala. Díky této podpoře jsem si zakoupila materiály ke studiu, tzn. literaturu, pracovní oděv a obuv, k dalším nákladům při mém studiu patřilo stravování, ubytování a doprava. Díky vaší pomoci jsem se mohla dále vzdělávat pro své budoucí povolání a chtěla bych za tuto možnost vaší nadaci poděkovat.

K úspěšnému dokončení oboru Všeobecná diplomovaná sestra bylo nutné splnit požadovaný počet hodin na odborné praxi a absolvoování závěrečné zkoušky – absolutoria. V lednu tohoto roku jsem zkoušku zdárně absolvovala a studium ukončila.

Leden byl pro mě hektickým měsícem. Vyrůstala jsem prakticky celé dětství v domově a čekalo mě osamostatnění. Jak se blížilo dokončení studia, blížil se i konec pobytu v DD, tedy konec pro mě dosavadního domova. Rozhodla jsem se, že se přestěhuji do Brna. Od 2. 2. 2011 jsem začala pracovat jako zdravotní sestra na odd. traumatologie ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně. Zatím jsem na začátku dlouhé cesty, kterou jste mi pomohli začít realizovat. Přeji vaší nadaci mnoho dalších úspěchů. Vaše práce je potřebná!

Projekt Za vzděláním do zahraničí

20

Tento projekt má naše nadace ve své nabídce teprve tři roky, jak ale dokazuje počet podpořených studentů, patří k těm, které mladí lidé využívají nejvíce.

Pro studenty je dnes již samozřejmostí, že není problém dostat se na výměnný pobyt na univerzitu v zahraničí, na program Erasmus nebo stáž v cizině, pokud skutečně chtějí. Jejich hlavní motivací bývá samozřejmě studium a praktické využití cizího jazyka, ale také poznání jiné kultury, jiného způsobu výuky a získávání zkušeností. Byť jsou tyto zahraniční studijní cesty z velké části finančně kryty mateřskou univerzitou a programem Erasmus, musejí si studenti ještě sami obstarat část finančních prostředků, aby mohli vycestovat. Pokud je nemohou finančně podpořit rodiče, obrací se i na naši nadaci.

V prvním roce fungování projektu jsme podpořili šest vysokoškoláků, v druhém roce již dvacet. V roce 2010 jejich počet narostl na třicet.

Všichni nám musí napsat zprávu ze svého pobytu v zahraničí, kde hodnotí svoje působení na univerzitě nebo studijní či výzkumné cestě. Zde uvádíme krátké úryvky z jejich prací:

Lucia Bizíková, 24 let, Martin, 15 000 Kč, stipendium, Pontificia Universidade Católica de Rio de Janeiro, Brazílie

Rozdiel, ktorý som si pri vyučovaní všimla, bola predovšetkým skutočnosť, že dochádzka je povinná. Na druhej strane som nemohla prehliadnuť uvoľnenosť profesorov vo vzťahu k študentom. Milo ma prekvapilo, že väčšina výmenných študentov hovorí portugalsky, hoci študujú úplne iné obory. Navyše univerzita vyžaduje povinne absolvovať portugalčinu pre cudzincov ako jeden z predmetov v rámci zahraničnej stáže. Hodiny, na ktoré som chodila, ma veľmi obohatili. Mnoho času sme venovali diskusii na témy týkajúce sa brazílskych reálií, spoločenskej situácie, či sociálnych otázok.

Svoj pobyt v Rio de Janeiro musím zhodnotiť ako nesmierne prínosný. Ako študentka filológie v obore portugalský jazyk a literatúra som si túto možnosť veľmi vážila a svoj pobyt v Riu považujem za nesmierne cennú skúsenosť hlavne z akademického hľadiska, lebo súčasťou štúdia cudzieho jazyka je zároveň aj poznávanie kultúry daného národa.

Jindřiška Bláhová, 31 let, Nový Rychnov, 12 000 Kč, letenka a část školného na University of East Anglia, Velká Británie

Akademický rok 2009/2010 bol završením mého štyrletého výzkumu a práce na doktorské disertaci A Tough Job for Donald Duck: Hollywood, Czechoslovakia, and Selling Films behind the Iron Curtain, 1944–1951 zabývajúci sa ekonomickými strategiami amerického filmového priemyslu na československom trhu a ve východní Evropě po 2. světové válce. Disertace vzniká v rámci meziuniverzitní dohody mezi mojí „domovskou“ katedrou Filmových studií na pražské Filozofické fakultě a „hostující“ britskou University of East Anglia,

a je psaná v anglickém jazyce pod vedením odborníků na americký filmový průmysl na UEA, kteří doplňují vedení odborníků na československý film z katedry Filmových studií.

Jan Cejpek, 24 let, Jihlava, 20 000 Kč, stipendium na studium na právnické fakultě Univerzity v Oslu, Norsko

Právnická fakulta se těší prestižnímu postavení mezi ostatními fakultami Univerzity v Oslu. Jde o ústav, který od samého vzniku univerzity před dvěma sty lety měl výsadní pozici a kontakty se zahraničím, norskou justicí, vládou a nejvyššími úřady. Právnická fakulta nabízí zahraničním studentům širokou škálu předmětů především z oblasti mezinárodního práva a práva EU, přičemž je možné si vybrat i jedinečné předměty, důležité především z hlediska norské právní praxe, tedy mořské právo, ropné právo, internetové právo atd.

Pokud bych měl stručně popsat některý předmět, Smluvní právo zemí Common Law vyučoval australský profesor, tedy odborník pocházející přímo z jurisdikce Common Law. Pro mě osobně byl tento předmět zajímavý už proto, že na Právnické fakultě UK se student prakticky s jinou než římskoprávní tradicí nemá možnost setkat.

Zkoušky probíhají poměrně náročnou formou a pro českého studenta nezvykle. Z každého předmětu se píše čtyřhodinová esej, ať už na zadané téma nebo jako řešení praktického případu.

Tomáš Čermák, 27 let, Piešťany, 20 000 Kč, zpáteční letenka, stáž na University of Minnesota, USA

Můj pracovní pobyt začal v januári 2010. Prínos bol pre mňa obrovský, hlavne čo sa týka mojej profesionálnej kariéry ako výskumníka. V skupine Prof. Daniela F. Voytasa som pracoval na vývoji úplne nového typu nukleáz (enzýmov štiepiacich DNA) na cieľnú modifikáciu genómu, s využitím DNA väzbovej domény z TALE (transcription activator-like effector) proteínov. V spolupráci s tímom s Iowa State University sme boli jedni z prvých, ktorí nový kód využili k tvorbe špecifických nukleáz a aktivátorov transkripcie. Odhalenie tohto kódu spôsobilo „revolúciu“ v oblasti cielej modifikácie génov (gene targeting) a genómov.

Počas mojej ročnej stáže som prezentoval výsledky mojej práce s veľkým úspechom i na niekoľkých medzinárodných konferenciách v Montreale, Colorade, Seattli a po návrate do Európy i vo Viedni. Prínos tejto novej technológie sa zdá byť obrovský a o túto prácu bol všade veľký záujem. Cieľená modifikácia genómu totiž nadobúda v súčasnosti veľký význam. Využitie nástrojov na „úpravu génov“ siaha od reverznej genetiky cez tvorbu živočíšnych modelov ľudských ochorení, geneticky upravených plodín (napr. rezistentných voči škodcom či s väčšími výnosmi) až po liečbu genetických ochorení človeka génovou terapiou.

Martin Doktor, 25 let, Pardubice, 14 000 Kč, stipendium na BI Norwegian School of Management, Norsko

Na VŠE v Praze se specializuji na mezinárodní obchod, a proto je pro mne velmi důležité, abych již během studia získal zkušenosti s mezinárodním prostředím. To se mi podařilo díky jednosemestrálnímu studiu na univerzitě v norském Oslu. Pobyt nelze hodnotit jinak než kladně. Přínos je veliký jak z hlediska lidského, tak akademického.

Za zmínku stojí systém hodnocení odlišný od toho na univerzitách v ČR. Hodnocení předmětů je obvykle rozděleno do několika částí – písemný test, seminární práce a práce během semestru. Standardní závěrečná zkouška trvá 3 až 5 hodin, ale opravdu to není dlouhá doba, jelikož úkoly bývají náročnější. Obvyklé také je, že ve zkoušce si do jisté míry lze vybrat otázky – jsou zadány například čtyři, přičemž je vyžadována odpověď právě na tři z nich.

Ačkoliv se mi zpočátku zdály kurzy náročné na přípravu, postupem času jsem si na to zvykl a tento systém důkladných příprav na každou hodinu (čtení článků, případových studií) mi pomohl na konci semestru nejen při učení na zkoušky, ale i při zapamatování si probírané látky pro pozdější profesní život.

Štěpán Drahekoupil, 25 let, Turnov, 13 000 Kč, zpáteční letenka, studijní pobyt na State University of New York, USA

New Paltz je malé město vzdálené téměř dvě hodiny jízdy od New York City. Zázemí školy tvoří univerzitní kampus, jenž poskytuje studentům téměř vše, co ke studiu potřebují. V univerzitním kampusu jsem se zapojil do aktivit studentských spolků a asociací, které na škodu studentské komunity v ČR téměř absentují. Vedle možnosti získat literaturu a zdroje informací pro moji diplomovou práci jsem se těšil na průběh samotné výuky na amerických univerzitách. Ta je založena na větší interakci se studenty, jejich participaci na výuce a také na lepším technickém zázemí školy, jehož nedostatek v mnohém limituje výuku na českých vysokých školách.

V rámci poznávání kultury USA mě velice zajímalo nejen sledování událostí v americké politice, jako například diskuse o reformě zdravotnictví, ale také malé odlišnosti od českých poměrů jako třeba ohleduplnost řidičů vůči chodcům. Blízkost „města, které nikdy nespí“ mně umožnila navštívit mnoho známých muzeí a míst jako např. sídlo OSN nebo Museum of Modern Art.

Martin Habina, 24 let, Blansko, 14 000 Kč, stipendium na BI Norwegian School of Management, Oslo, Norsko

Při svých studiích jsem pochopil, že pokud se člověk skutečně chce stát prvotřídním odborníkem, je pro jeho rozvoj nezbytná otevřenost ke všem zdrojům rozvoje. Je potřeba číst různé autory, zabývat se často protichůdnými teoriemi, ale také studovat na více univerzitách, a to nejlépe na mezinárodní úrovni. S významnou podporou Nadace pro rozvoj vzdělání jsem absolvoval hodnotný semestr na BI Norwegian School of Management v Oslu. Jde bezesporu o jednu z předních evropských business škol a výuka probíhá na velmi vysoké úrovni. Pro přísné zachování mezinárodního kontextu škola vyučuje mnohé studijní obory pouze v angličtině, což umožňuje významnou diverzitu

studentů. Bylo běžné absolvovat hodiny se studenty dvaceti různých národností. Zajímavým postřehem, o který bych se chtěl podělit, je fakt, že BI je jako jediná vysoká škola v Norsku zpoplatněna a na její výuce se to pozitivně odráží. Škole tyto prostředky umožňují najímat nejvýznamnější odborníky světové úrovně. Samozřejmě mi pobyt také přinesl mnoho kamarádů ze všech koutů světa a porozuměl jsem mnohým kulturním rozdílům. Svůj pobyt hodnotím jako zlomový pro můj další studijní rozvoj.

Šárka Havránková, 29 let, Olomouc, 22 000 Kč, stipendium na Georgetown University Law Center, Washington, USA

V současné době studuji ve druhém semestru program LL.M. na Georgetown University Law Center (GULC), obor Mezinárodní právní studia (International Legal Studies), v rámci kterého se soustřeďuji zejména na mezinárodní právo veřejné. GULC představuje jednu z nejprestižnějších právních škol ve Spojených státech amerických. Své volby jsem nelitovala od momentu, kdy jsem nabídku ke studiu přijala. GULC v rámci programu LL.M. nabízí řadu zaměření: kromě mezinárodních právních studií rovněž zaměření na daň, národní bezpečnost, veřejné zdraví, finanční regulaci nebo mezinárodní obchod a ekonomiku. Program LL.M. probíhá nesmírně intenzivně a během semestru mají studenti řadu úkolů. Na každou hodinu je předepsáno načíst značné množství odborného materiálu. Profesor očekává, že student materiál zná a je schopen o něm diskutovat a podrobně jej analyzovat, přičemž schopnost analýzy zaujímá v žebříčku nároků kladených na studenty opravdu vysoké místo. Rozhodující a profesory nejvíce zdůrazňovaná je však schopnost přemýšlet o textu, dávat informace do širších právních i politických souvislostí a vyvozovat logické úsudky. Kurzy jsou strukturovány tak, aby nutily studenty přemýšlet, být inovativní a kreativní. Nejen akademicky, ale i společensky a kulturně jde o skvělý program.

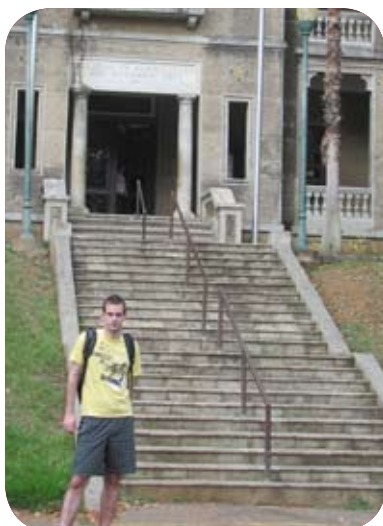
23

Nina Hönirová, 26 let, Teplice, 25 000 Kč, stipendium na pozorovatelskou stáž ve Venezuele

Po dobu mé tříměsíční stáže v organizaci Sumate jsem se v pracovních dnech v době 10:00–18:00 hodin podílela na jejím každodenním fungování. Během prvního měsíce jsem se seznámila se všemi podstatnými dokumenty spojenými s aktivitami Sumate, jejich mediálními vyjádřeními a publikovanými politickými analýzami. Zároveň jsem v tiskovém oddělení monitorovala aktuální vývoj předvolební situace, což mi umožnilo získat dostatečný materiál k přípravě mé diplomové práce.

Od začátku srpna mne vedení Sumate pověřilo dvouměsíčním vedením projektu Defensa de voto PS26, jehož cílem bylo dosáhnout maximální průhlednosti volebního procesu chystaného na 26. září 2010. Díky mé každodenní komunikaci se spolupracovníky Sumate v rámci projektu PS26 jsem měla často možnost poznat a zažít v praxi volební kampaň opozičních stran. V rámci své práce jsem také několikrát navštívila Národní volební radu (CNE), což mi pomohlo pochopit způsob její práce a celonárodní výběr členů volebních komisí.

Radek Hovorka, 23 let, Brno, 15 000 Kč, stipendium, Universita of Puerto Rico, USA

Univerzitní prostředí je poněkud odlišné od toho českého, podobá se spíše anglo-americkému stylu. Jeden rozdíl lze vidět na první pohled: veškeré budovy a příslušenství včetně desítek sportovišť jsou uskupeny v jednom velkém oploceném kampusu. V učebnách nesedí nikdy více než 20 lidí a prostředí je tak více interaktivní. Často se stává, že se při výuce strhne bouřlivá debata (a že Portoričané bouřlivě debatovat umí) mezi studenty a vyučujícím nebo mezi studenty samými.

Ačkoli na své domovské univerzitě studuji mezinárodní vztahy, na univerzitě v Mayaguez navštěvuji předměty z oboru Political Science, protože můj obor zde není nabízen. Po konzultaci s vedoucím katedry své domácí univerzity jsem si zapsal čtyři předměty, které do oboru Mezinárodní vztahy obsahově spadají. Předměty jsou vyučovány ve španělštině. Celkově je tedy student během týdne zaměstnán jen školou. Jako jediný cizinec se ve všech svých hodinách výuky stávám centrem pozornosti studentů. Vyučující mě pak často chtějí využít ve svém výkladu a v případě, že narazí na jakékoli spojení probíraného učiva s Evropou, neujdu několika otázkám typu „jak to tedy děláme my, v té Evropě“.

Klára Jelenová, 23 let, Praha, 15 000 Kč, stipendium, Technická univerzita v Drážďanech

Studuji druhým rokem navazující magisterské studium na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy v Praze, obor Finanční a pojistná matematika. Na jaře roku 2010 jsem se rozhodla, že bych v zimním semestru 2010/2011 chtěla v rámci programu Erasmus vyjet do zahraničí. Vybrala jsem si krásné německé město – Drážďany.

Na začátku semestru jsem si zvolila šest předmětů. Matematika skýtá tu výhodu, že „znaky“ vypadají i v němčině stejně a že profesori píší tak jako v ČR většinu věcí na tabuli. Jenže vysvětlení, proč se to počítá daným způsobem, už podávají jen ústně. Zpočátku jsem s tím bojovala. Nestíhala jsem opisovat z tabule, přemýšlet nad významem a ještě vnímat profesovo vysvětlování. Postupem času jsem se ale naučila slovíčka, která se často opakovala, a vše bylo snazší.

Z tohoto semestru si odvážím spoustu zážitků, na které budu dlouho vzpomínat, a až na výjimky to jsou zážitky pozitivní.

Veronika Jelínková, 25 let, Praha, 15 000 Kč, stipendium, výzkumný pobyt v horských provinciích severního Vietnamu

Rozvojové země a problémy související s jejich zaostávajícími a nedostatečně rozvinutými regiony, metody snižování chudoby a všeobecně trvale udržitelný rozvoj patří nejen mezi mé studijní zaměření, ale i další osobní a profesní zájmy.

Právě díky studijnímu zaměření a vhodnosti zvoleného výzkumného tématu se mi naskytla jedinečná příležitost participovat na rozvojovém projektu realizovaném Českou zemědělskou univerzitou v Praze ve dvou horských provinciích severního Vietnamu. Tato cesta mi přinesla velmi cenné zkušenosti a poznatky o životě v pro nás diametrálně odlišném prostředí, zejména pak

v rurálních oblastech charakteristických vysokou chudobou a nedostatečnou vybaveností prakticky vším.

Velmi oceňuji nabyté znalosti, které mi pomohou v budoucnu kvalitně pomáhat v rozvoji chudých regionů a přispívat tak k lepšímu životnímu standardu jedněch z nejchudších lidí naší planety.

Václav Kopecký, 23 let, Hovězí, 20 000 Kč, spolufinancování školného na Vysoké škole logistiky v Přerově

Školu s tímto oborem jsem si vybral proto, že velmi rád cestuji a poznávám nová místa. Nyní zde studuji ve třetím ročníku, na jehož konci vykonám státní závěrečné zkoušky pro dosažení titulu bakalář. Na této škole se platí školné, které v prvním ročníku činilo 37 000 Kč, ve druhém ročníku 38 000 Kč a ve třetím ročníku 36 000 Kč. Vzhledem k tomu, že pocházím z rodiny, kde maminka je v plném invalidním důchodu a tatínek po těžkém úrazu v dlouhodobé pracovní neschopnosti, není pro mne snadné se na této škole z finančních důvodů udržet. Je nás sedm dětí a všichni pocházíme z kojeneckých ústavů a dětských domovů. Také moji sourozenci studují a není v silách rodičů, aby nás všechny podporovali. Obrátil jsem se proto na vaši nadaci, která mi na studium významně přispěla. Škola mě baví a vzhledem k tomu, že zde byla prodloužena akreditace navazujícího magisterského studia, rád bych zde ve studiu pokračoval.

Eva Krutílková, 27 let, Nový Jičín, 15 000 Kč, stipendium, sociologický výzkum v Keni

Během šestiměsíčního pobytu v Keni jsem pracovala jako dobrovolnice v místní organizaci Wayo Wayo Africa zřizované švédskou neziskovou organizací. V rámci výzkumu, který byl součástí mé cesty, jsem navázala vztahy také s další lokální organizací, přičemž obě tyto organizace pracují ve slamu Kibera a nabízejí mikrofinanční projekty pro ženy, převážně HIV pozitivní a nemocné AIDS. V rámci těchto projektů jsem působila jako lektorka vzdělávacích programů pro tyto ženy. Vyučovací hodiny byly zaměřeny na finanční gramotnost, základy malopodnikání, marketingu, vedení účetních záznamů a další žádaná témata.

Po dobu svého pobytu jsem se zapojila také do dalších projektů jako výuka práce s počítačem, ženská ruční dílna, výtvarná výchova pro děti a videokurzy. Tyto aktivity mě obohatily o přímou zkušenost s prací s africkým obyvatelstvem, jejich zvyky a hodnotami.

Každodenní působení ve slamu bylo velkou zkušeností, vzhledem k tomu, že se již po několika let věnuji rozvojovým studiím. Na základě této zkušenosti se dnes zabývám také globálním rozvojovým vzděláváním a o svých zážitcích přednáším široké veřejnosti. Bez přímého pobytu v Keni a seznámení se s tímto mikrofinančním systémem by tato má činnost byla prakticky nemožná.

Matouš Michal, 19 let, Bezděkov nad Metují, 30 000 Kč, stipendium, The Juilliard School of Music, USA

Na housle hraji od svých čtyř let. Rodiče učí na Základní umělecké škole v Polici nad Metují, takže muzika u nás zněla od rána do večera. S o rok mladším bráchou jsme prakticky vyrostli v hudební škole, našli jsme si tam kamarády, měli skvělý orchestr, zažili spoustu legrace a někdy ani nepostřehli, že jsme u houslí skoro celý den. Rád soutěžím, takže jsem se od raného dětství s úspěchem účastnil národních i mezinárodních houslových soutěží.

V dubnu 2010 jsem obdržel zprávu o přijetí na vysněnou školu The Juilliard School of Music do třídy koncertního mistra a sólisty newyorské filharmonie Glenna Dicterowa. Byl jsem nesmírně šťastný, než jsem si uvědomil, jak velká částka mi ještě chybí na pokrytí ostatních nákladů spojených se studiem. Děkuji Nadaci pro rozvoj vzdělání za velmi rychlou pomoc, díky níž jsem mohl zahájit studium v New Yorku. Moc si toho vážím.

V první polovině semestru jsem byl zapsán do orchestru, který nastudoval Smetanovu Prodanou nevěstu pod vedením jednoho z nejslavnějších světových dirigentů, maestra Jamese Levina, který letos slaví čtyřicátý rok od zahájení svého působení jako šéfdirigent a šéfdramaturg Metropolitní opery v New Yorku. Byla to zatím moje nejcennější orchestrální zkušenost a úžasný zážitek.

Alena Nakládalová, 23 let, Olomouc, 15 000 Kč, stipendium, University of Queensland, Austrálie

K úspěšnému absolvování předmětů z mého oboru Cestovní ruch je v průběhu semestru potřeba vypracovat několik esejí a reportů do každého z kurzů. Dále je kladen důraz na samostudium: studenti si na každou hodinu musí přečíst látku z učebnice a odborných článků, na přednáškách pak poznatky získané doma pouze prohlubují. Zakončení předmětů probíhá písemnou zkouškou.

Předností univerzity je péče o její studenty. Kromě Student Center, které nabízí pomoc při potížích se školou i s osobním životem, zde funguje také centrum pro zahraniční studenty, které organizuje uvítací a orientační schůzky s cílem podat informace jak o samotném studiu, tak o životě v Austrálii. Součástí komplexu univerzity je také zdravotnické centrum, lékárna, pošta i banka.

Na univerzitě také působí kluby, jejichž cílem je umožnit vzájemné setkávání mezinárodních studentů a jejich uvedení do společenského života v Austrálii. Kluby pořádají aktivity, organizují výlety a snaží se zahraničním studentům usnadnit celý pobyt stejně jako je seznámit s místními studenty. Také jsem se stala členkou jednoho klubu, v jehož rámci jsem navštívila deštný les, přírodní rezervaci s klokany a koalami, či zkusila surfovat.

Barbora Němcová, 27 let, Prostějov, 15 000 Kč, stipendium, University of Pittsburgh, USA

Moje studium se skládalo z řady povinných předmětů z oborů ekonomie a statistiky a dále pak z volitelných předmětů, které jsem vybírala tak, aby mě připravily na mou budoucí kariéru v oblasti mezinárodního rozvoje, nejlépe pak v regionu subsaharské Afriky. Mezi absolvované předměty patřily

například sociální rozvoj v mezinárodních organizacích či role žen v mezinárodním rozvoji.

V rámci studia jsem se rovněž zúčastnila 2,5měsíční stáže v Ghaně, kde jsem pracovala pro Society for Women and AIDS in Africa. Hlavní náplní mé práce zde byl výzkum na téma podpory pro sirotky, jejichž rodiče zemřeli na HIV/AIDS, a pro děti jinak postižené HIV/AIDS. Výsledky mé spolupráce budou ve zkrácené verzi vydány v časopise publikovaném University of Pittsburgh. Díky této stáži, která je nutnou součástí studia každého studenta, jsem nejen blíže nahlédla do oblasti neziskových organizací, ale zároveň jsem měla možnost poznat život lidí v kultuře naprosto odlišné od té, na kterou jsem byla zvyklá.

Studium na University of Pittsburgh mi umožnilo setkat se s odborníky z celého světa a navázat velmi cenné kontakty. Věřím, že zkušenosti a znalosti nabyté během mého studia v USA pro mě budou v budoucnu velmi prospěšné, a tak bych tímto chtěla poděkovat Nadaci pro rozvoj vzdělání za velmi cennou podporu.

Miloslav Novák, 33 let, Žacléř, 15 000 Kč, stipendium na Università di Bologna

Na výjimečný intenzivní zahraniční vědecko-výzkumný a studijní pobyt v Bologni na téma restaurování, digitalizace, archivace a zpřístupňování národního kinematografického dědictví jsem byl vybrán po absolvování předchozího přípravného distančního teoretického studia jako jediný účastník z celé ČR. Tato zahraniční letní škola v Bologni je pořádána jednou za dva roky pro omezený počet studentů z celého světa.

Protože náklady činily mimo jiné například studijní poplatek 2 000 Euro, tak bych si ho i přes svou finanční spoluúcast nemohl dovolit. Proto jsem se rozhodl požádat o stipendium Nadaci pro rozvoj vzdělání ve výši, která mi velmi pomohla. Díky vám jsem se mohl jako první český student zúčastnit tohoto prestižního studia.

Martin Ocelák, 24, Písek, 20 000 Kč, stipendium na výzkumný pobyt v Peru pod záštitou Instituto de las Investigaciones de la Amazonía Peruana

Snástupem na navazující magisterské studium na ČZU v Praze, obor Tropical Crop Management and Ecology, se kromě standardních povinností, jaké představuje školní docházka a skupinové prezentace, objevila další podmínka pro úspěšné zakončení univerzitních studií, a sice napsání diplomové práce. Vzhledem k tomu, že studuji exotický obor, zachtělo se mi studované oblasti poznat i na vlastní kůži. V Peru, konkrétně ve městě Pucallpa, minulý rok skončil rozvojový program, avšak spolupráce obou univerzit i nadále trvá. Díky těmto výchozím podmínkám nebylo zařízení celého pobytu naštěstí tak náročné. Na začátku jsem měl vypracovat podrobný časový plán svých následných aktivit v IIA Pu a ihned zahájit práci na řádné přípravě svého, ale i dalších výzkumů. Nebyly to v žádném případě jednoduché měsíce, zažil jsem těžké chvíle, na druhé straně ale i ty radostné. Na otázku svého školitele, jak bych celý pobyt zhodnotil, jsem odpověděl: „Nechci to nijak hodnotit, jsem rád, že jsem jel, ale jsem rád, že jsem už zase doma.“ S každou cestou do zahraničí se utvrzuji ve starém rčení „všude dobře, doma nejlíp“.

Jakub Palička, 24 let, Prosenice, 15 000 Kč, stipendium, Oulu University of Applied Sciences ve Finsku

Jsem studentem pátého ročníku na Slezské univerzitě v Opavě na její Obchodně podnikatelské fakultě v Karviné studijního oboru Marketing a management. V rámci svého studia na vysoké škole jsem se rozhodl, že vycestuji do jiné země studovat na zahraniční univerzitě a poznat jiné metody výuky, k čemuž se mi právě Finsko zdálo vhodné.

Samotnému studiu na Oulu University of Applied Sciences předcházela intenzivní jazykový kurz finského jazyka v srpnu 2010 na University of Vaasa. Studium ve Finsku je velmi kvalitní a má zcela odlišný systém vzdělání, než na jaký jsem byl doposud zvyklý z ČR. Rád bych zdůraznil, že místní univerzita poskytovala studentům opravdu dobré zázemí a prostředky pro kvalitní studium. Musím také říci, že na studenta jsou kladeny vyšší nároky a učitelé také očekávají připravenost studentů na jejich hodiny.

Jako velký osobní přínos, který mi zahraniční studijní pobyt ve Finsku dal, vnímám osamostatnění se a schopnost dokázat se přizpůsobit novému prostředí. Zpočátku bylo mírně obtížné vyrovnat se s odlišnostmi v kultuře a také s pravidly, která jsou v dané zemi nastavena.

Petr Rechcigl, 24 let, Mělník, 10 000 Kč, stipendium na Pai Chai University, Daejeon, Jižní Korea

Studium v Jižní Koreji je alespoň zpočátku deštivé a plné měnících se předsudků. Zimní semestr začíná již koncem srpna a tou dobou zde vrcholí období dešťů, bez deštníku se tedy opravdu neobejdete. Pokud do Koreje přijedete s předsudky o konzervativnosti zdejších lidí, tak vás mladší generace vyvede okamžitě z omylu. Jediné negativum prvních dní je, že tu kromě studentů univerzit opravdu nikdo neumí anglicky.

Studium na zdejší univerzitě se podstatně liší v typologii zkoušek a zkouškového období. Zkoušky se dělají jak v polovině, tak na konci semestru a probíhají většinou formou eseje na dané téma. Veškerá výuka je samozřejmě v angličtině a většina přednášejících pochází ze zahraničí. Obor, který studuji na Metropolitní Univerzitě Praha, je součástí programu IRES – International Relations And European Studies. Celé studium v Česku probíhá v angličtině a byl jsem tedy velice rád za možnost absolvování další výuky v angličtině v jiném prostředí. Studium v Koreji určitě doporučuji, již pro tu nenahraditelnou zkušenost s absolutně odlišnou kulturou, prostředím a pro nutnou schopnost adaptace, která vám pomůže i v budoucím životě.

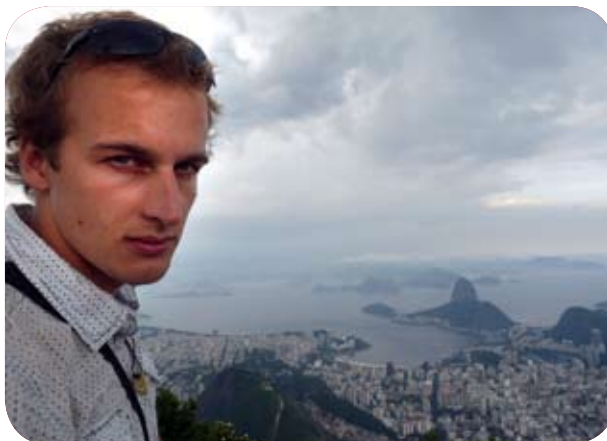

Matouš Rucki, 25 let, České Budějovice, 10 000 Kč, stipendium, Escola de Administração de Empresas de São Paulo, Brazília

Nadace pro rozvoj vzdělání mi přispěla na můj semestrální pobyt v brazilském São Paulu, kde jsem měl možnost studovat na Escola de Administração de Empresas de São Paulo (EAESP), elitní brazilské ekonomické vysoké škole. Půlroční pobyt v Brazílii byl pro mě jedinečnou a nezapomenutelnou zkuš-

ností hned z několika důvodů. Styl výuky se na EAESP poměrně výrazně lišil od toho, na jaký jsem byl zvyklý z mé domovské VŠE v Praze. Na studentech se skutečně vyžadovala poměrně pečlivá domácí příprava na každou hodinu. Hodně se také dbalo na týmovou práci, prakticky ve všech předmětech jsme realizovali jeden velký skupinový projekt a jeho výsledky následně prezentovali ostatním. Kurzů se účastnili jak domácí, tak zahraniční studenti, a tak práce ve skupinách přinášela zajímavé srovnávání názorů, zkušeností a stylů práce studentů z různých částí světa. Celý pobyt v São Paulu by se dal označit za jednu velkou zkušenost.

Život ve městě, které má i s aglomerací asi 20 milionů obyvatel, je přeci jenom v mnoha ohledech jiný než život v Praze či Českých Budějovicích. Svůj volný čas jsem kromě psaní diplomové práce věnoval samozřejmě také cestování a poznávání této obrovské země.

Slavomír Sršeň, 20 let, Handlová, 20 000 Kč, stipendium, Mezinárodní konzervatoř, Praha

Študujem na Medzinárodnom Konzervatóriu v Prahe hru na basovej gitare. Prvý ročník som ukončil s vyznamenaním. Študujem formou denného štúdia. Tým, že mám maturitu zo slovenskej školy, konkrétne SPŠ v Handlovej – technické lýceum so zameraním strojár, všetky všeobecné predmety mám uznané a študujem teraz iba hudobné predmety. Vďaka tomu mám dosť času plne sa venovať hudbe a svojmu osobnému rozvoju. Mám svoju vlastnú jazzovú kapelu, voláme sa Groove Dealers. Dňa 3. 2. 2011 sme mali ešte len prvý oficiálny koncert. Mali sme ho v Regionálnom Kultúrnom Centre v Prievidzi. Po odohraní sme mali na naše pomery a podmienky veľký úspech. Dostali sme hneď ponuku hrať na jazzovom festivale, ktorý sa uskutoční na jeseň tohto roku v Prievidzi a tiež sa zúčastníme workshopu, ktorý povedie Peter Lipa.

Ondřej Suchánek, 25 let, Trutnov, 24 000 Kč, stipendium na Oxford University, Anglie

Na Oxfordské univerzitě studuji od října 2010 jednoroční MSc program Integrovaná imunologie, který jsem si vybral pro jeho vynikající hodnocení, a především pro unikátní strukturu propojující vědecké aspekty oboru s těmi klinickými.

Můj studijní program probíhá ve třech trimestrech. Studium na Oxfordu se oproti mé zkušenosti s vysokoškolským studiem v ČR liší hned v několika zásadních aspektech. Od studentů se předně nežadá, aby byli chodícími encyklopediemi, ale aby byli schopni týmově diskutovat o předložených problémech, pochopili jejich podstatu a aplikovali dostupné informace na jejich řešení, případně navrhli alternativy.

Líbí se mi fakt, že studenti nejsou jen anonymní položky na seznamu školy, ale že tu je vždycky alespoň jeden profesor, který studenta osobně dobře zná a může o něm podat v případě potřeby referenci. Oxford je především unikátním místem, kde se na malé ploše koncentrují lidé, kteří zásadně posunují hranice současného lidského poznání. Rád bych na tomto místě znovu

podĎkoval Nadaci pro rozvoj vzdelání za poskytnutý finanční příspěvek, jenž mi významně pomohl pokrýt kolejní poplatky prvního trimestru. Pevně věřím, že zkušenosti, které jsem mohl díky této podpoře načerpat, ocení zejména moji budoucí pacienti a studenti.

Vladimír Špak, 23 let, Zborov, 20 000 Kč, stipendium, studium v Montpellier, Francie

Tento rok sa plní môj veľký sen, pretože štúdium vo Francúzsku jedným z nich určite bolo. Vyučovanie je náročné a prebieha vo francúzštine a dosť sa odlišuje od spôsobu vyučovania v strednej Európe. Seminárne práce, prezentácie či iné projekty sa robia výlučne v skupinách cca 5 žiakov a semináre častokrát vyzerajú ako otvorená diskusia o preberanej látke.

Popri štúdiu si človek nájde čas aj na učenie salsy, medzinárodné večere či cestovanie, pretože Montpellier je mesto veľmi dobre situované. Rovnako je to mesto študentské, preto je tu študentských rezidiencií málo a zahraniční študenti si musia hľadať súkromné bývanie.

Ja bývam v rodinnom dome s tromi Francúzmi, čo ešte zlepšuje podmienky pre zdokonaľovanie francúzštiny.

Zišlo sa nás tu asi stovka zahraničných študentov zo všetkých kútov zeme a vďaka tomu mám teraz známych po celom svete. Zmazali sa predsudky voči určitým krajinám a na svet sa teraz dívam úplne inak. Človek si musí zvyknúť na štrajky či manifestácie, ktoré tu sú na dennom poriadku, a keď si to odmyslí, Francúzi sú veľmi pohodový národ.

Prosím vás, pokračujte v tejto skvelej činnosti, pretože tým umožníte plnohodnotnejšiu realizáciu študentských projektov v zahraničí, ktoré nesmierne obohatia životy. Francúzsko je drahá krajina, preto som veľmi vďačný za finančný príspevok, ktorým ste mi veľmi pomohli.

Martin Šrámek, 21 let, Palárikovo, 20 000 Kč, stipendium, Technická univerzita Tampere, Fínsko

Počas akademického roku 2010/2011 som sa zúčastnil študijného pobytu na Technickej univerzite Tampere vo Fínsku, kde som sa zameral na odbor mechatronika. Fínsko je krajina, ktorú sa oplatí vidieť. Mimo iného, táto krajina sa môže pyšiť jedným z najlepšie prepracovaných edukačných systémov v Európe, priam vo svete. Tento fakt je jednou z príčin, prečo som si pre svoje štúdium vybral práve túto krajinu. Šanca študovať na zahraničnej univerzite je jedna z najhodnotnejších vecí, ktorú môže študent prijať. Som preto veľmi rád, že sa mi podarilo prísť práve do Fínska. Technická univerzita v Tampere je tým správnym miestom pre študenta, ktorý chce získať množstvo vedomostí v kruhu spolužiakov z celého sveta. Obrovské životné skúsenosti, ktoré nadobúdam, sa netýkajú iba profesného života. Ide o množstvo nových ľudí, zážitkov a skúseností z poznania novej krajiny.

**Marína Urbaníková, 23 let, Bratislava,
20 000 Kč, stipendium,
University College London, Velká Británie**

Samotné kurzy na School Of Slavonic and East European Studies, kam som chodila, boli zaujímavé a svojou náročnosťou sa nelíšili od mojej domácej školy. Inak to už ale bolo so samotným školským systémom. Viac než tretina študentov na tejto škole prichádza zo zahraničia, preto tam cudzinci nie sú žiadnou vyčlenenou skupinou. Skúšky sa robia formou písania eseje na zadané témy. To, že je človek zahraničný študent, sa vyučujúci ani nedozvie, pretože esej je v záujme objektivity označená len číslom. Vracali sa nám naspäť dôkladne okomentované prednášajúcim. Ten nám vyznačil a vysvetlil, ktoré časti boli dobré a ktoré sa až tak nepodarili. Vďaka takejto spätnej väzbe je možné ďalšiu prácu napísať lepšie, inak človek tápa a prípadné nedostatky koriguje len intuitívne.

Pre mňa bol zaujímavý i odlišný štýl výuky s oveľa nižším počtom študentov pripadajúcich na vyučujúceho. Aj preto boli semináre hodinami, kde sa naozaj diskutovalo a každý dostal priestor.

Študijný pobyt v Londýne, ktorý som mohla absolvovať aj vďaka láskavej podpore od Nadace pro rozvoj vzdělání, pre mňa znamenal medzník v mojom živote. Inšpirovala som sa prínosnými črtami tamojšieho vzdelávacieho systému, ktoré sa pokúsím previesť do praxe na mojej domácej škole, kde teraz začínam ako doktorandská študentka.

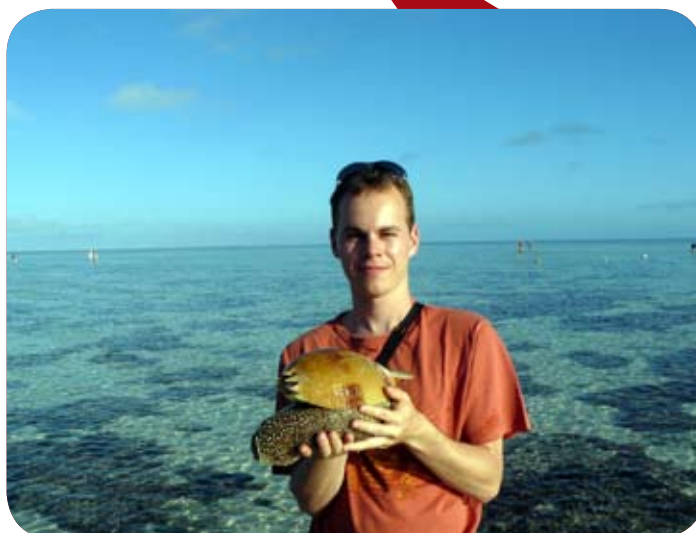

31

**Petr Veselý, 24 let, Poděbrady, 20 000 Kč, stipendium,
The University of Queensland, Brisbane**

Studijní pobyt na University of Queensland mi především poskytl jedinečnou příležitost poznat australské akademické prostředí a způsob výuky, který se velmi liší od našeho. Je kladen mnohem větší důraz na samostatnou a skupinovou práci studentů a jejich studijní výsledky jsou hodnoceny průběžně. Mnohdy má dokonce práce během semestru větší váhu než výsledek závěrečné zkoušky. Prostředí univerzity je velmi otevřené a mezinárodní, neboť snad každý druhý student pochází ze zahraničí. Každý tak má příležitost poznat lidi a zvyky téměř ze všech koutů světa. Možnost žít skoro půl roku na jiném kontinentu je neocenitelnou zkušeností sama o sobě. Naučil jsem se být mnohem více samostatný, zdokonalil jsem svou znalost angličtiny a především jsem poznal z první ruky australskou kulturu a tamní způsob života, díky čemuž jsem lépe pochopil i ten český.

Jsem si jistý, že z této zkušenosti budu čerpat v celém budoucím životě, a děkuji Nadaci pro rozvoj vzdělání, že mi tento studijní pobyt pomohla uskutečnit.

Petr Vůjtech, 24 let, Kynšperk nad Ohří, 10 000 Kč, stipendium, Nanyang Technological University, Singapore

NTU patří mezi známé asijské univerzity. Způsob výuky se značně odlišuje od toho českého. Hlavní učební materiály tvořily velmi aktuální (tj. maximálně rok nebo dva staré) případové studie a odborné články a celá výuka se nesla v duchu polemik, jak to bude vypadat za pět let. To mi přišlo velmi podnětné a přivezl jsem spoustu nápadů, které již nyní v praxi realizuji.

Během pobytu člověk porozumí asijské mentalitě a pochopí spoustu drobností, které ve výsledku tvoří ucelený obraz asijské kultury. Šanci poznat pravou Asii má člověk tehdy, pokud se snaží dané oblasti přizpůsobit a pokud nežije „západním“ stylem. Poznáte, jak lidé pracují, aby si zajistili obživu, a zjistíte, že Asiati jsou velmi pracovití a kreativní. Ve srovnání se životem v Evropě jde o v mnoha ohledech velmi inspirativní způsob života a myšlení.

Závěrem mohu říct jen to, že existuje spousta věcí, které lze popsat nebo vysvětlit, ale Asii musí člověk zažít, aby ji pochopil.

Soňa Záhová, 22 let, Rajecké Teplice, 13 000 Kč, stipendium, Universität zu Köln, Německo

Štúdium na Universität zu Köln ma skutočne obohatilo a bolo veľmi prospešné pre moju nemčinu, nakoľko je to jeden z odborov, ktorý študujem, a verím, že bez priameho kontaktu s nemecky hovoriacim prostredím nie je celkom možné zdokonaľiť plynulosť a slovnú zásobu jazyka.

Univerzita je veľmi kozmopolitná, so zastúpením študentov z celého sveta. Štúdium je hodnotené ako priebežné, tak aj na konci záverečnými skúškami. Samotná univerzita je veľmi dobre vybavená, zvlášť novopostavené budovy. Veľmi oceňujem najmä knižnice, ktoré majú množstvo odbornej literatúry, z ktorej som mohla čerpať k téme mojej bakalárskej práce.

Za najzaujímavejši počas môjho štúdia vôbec považujem Forensic Linguistics. Jeho základom bola vynikajúca odborníčka z Ameriky, skvelá vyučujúca po každej stránke a hlavne téma tohto predmetu, forenzná lingvistiká. Preberali sme témy ako únosy, vraždy, samovraždy, policajné vyšetrovanie, svedčenie, plagiátorstvo, stalking a veľa iných, pri ktorých bol vždy zreteľ na dôležitosť jazyka a lingvistiky pri vyšetrovaní. Tento predmet ma po akademickej stránke nesmierne obohatil, pretože na domácej univerzite nemáme k podobným témam na hodinách prístup a ukázal mi odlišné uplatnenie lingvistov a fonetikov.

Iveta Geršáková, 20 000 Kč, nenastoupila na Erasmus

Projekt Letní vzdělávací aktivity

Psychoterapeutický tábor, organizátor ARGO o. s., Praha, 30 000 Kč

Letos jsme se s naším táborem pro děti z psychiatrické ordinace MUDr. Zuzany Peterové rozhodli jet na nové místo – do vsi Osinalice na Kokořínsku. Tábor se konal od 9. do 25. 7. 2010. Ubytování jsme měli zajištěné pod střechou na statku, spalo se na matracích, vařilo se v opravdové kuchyni. Děti jelo 15 ve věku 9 – 16 let.

Celotáborová hra se nazývala Po stopách bílého zlata. Ocitli jsme se ve středověku a děti, sdružené do tří soumarských družin, bojovaly o vliv na obchod se solí.

Každý den dopoledne byla na programu muzikoterapie, jízda na koních a ergoterapie; odpoledne probíhaly hry a aktivity spojené s tématem celotáborové hry, kdy se sůl sklonovala ve všech pádech. Děti bojovaly v roztodivných disciplínách o sůl posypovou, solanku či velké válce kamenné soli, ti méně úspěšní pak ochutnali neosolené jídlo, které si sami uvařili. V podvečer se družiny snažily různým taktizováním vyzískat co nejlepší ceny za přes den ukořistěnou sůl a pohybovaly svými soumary po mapě středověké Evropy.

Dřív, než jsme se nadáli, přišel konec tábora, poslední šance prodat získanou sůl králi za opravdu královskou odměnu a odjezd domů.

33

Jednotlivci

Mimo své otevřené, tematicky zaměřené projekty naše Nadace pro rozvoj vzdělání podporuje i mladé lidi, kteří potřebují finanční pomoc v souvislosti s vlastním vzděláváním, učením se nějaké zručnosti nebo dovednosti, kterou jim však jejich rodina nemůže financovat. Ve většině případů se na nadaci obracejí lidé, kteří se ocitli v nějaké těžké životní situaci, která jejich život trvale poznamenala. To pro ně ale není stadium, kdy „skládají zbraně“, naopak, nacházejí v sobě vnitřní sílu a snaží si pomoci tak, aby byl jejich život důstojný a smysluplný.

David Drahonínský, 28 let, Praha, 10 000 Kč, nákup mechanického invalidního vozíku

Můj nový lehký mechanický invalidní vozík Max lite RGK stál 95 tisíc korun. Vozíček už mám v užívání přes měsíc a musím zdůraznit, že jeho váha mi při nakládání do auta v rámci každodenní dopravy usnadňuje život. Jsem s tímto vozíkem maximálně spokojený a vřele bych ho doporučil všem ostatním vozíčkářům.

34

Lukáš Ďuriga, 23 let, Trenčín, 10 000 Kč, stipendium

Posledné dva roky som prežíval pomerne hektické obdobie. Začalo to tým, že sme mali s mamou autonehodu, po ktorej zostala ochrnutá na celé telo. V takomto stave sme sa o ňu starali vyše rok a pol, potom nám v nemocnici zomrela. S tatom nás to veľmi vzalo, no postupne sme sa z toho dostali a vedeli sme sa aj napriek tomu tešiť zo života.

Bohužiaľ len 4 mesiace po tejto tragédii prišla ďalšia rana, kedy mi zomrel aj táto, ktorý bol 18 rokov taktiež ochrnutý a hýbal iba jednou rukou. Bol som z toho zúfalý. Dostal som sa z toho najmä za pomoci babičky, s ktorou teraz bývam veľmi často.

Situácia nie je ideálna ani teraz, keďže babička má rôzne zdravotné problémy a často kvôli tomu musíme cestovať do nemocnice do Trenčína. Toto je pomerne časovo aj finančne náročné, keďže študujem v Bratislave v magisterskom programe psychológiu. Úspešne prejsť týmto všetkým mi pomohli najmä financie, ktoré som dostal od Nadace pro rozvoj vzdělání. Musím platiť byt v Starej Turej, ktorý mi zostal a v ktorom je teraz aj babička, internát v Bratislave, ale tiež knihy, stravu a cestovné. Toto by som si nemohol dovoliť bez stipendia od vás a príležitostných brigádnických prác. Veľmi vám ďakujem, že mi vašim stipendiom umožňujete študovať na vysokej škole.

Juraj Figuli, 20 let, Dolný Kubín, 10 000 Kč, stipendium

Zhruba pred dvoma rokmi som sa rozhodol ísť študovať na vysokú školu do Českej republiky. Pre túto krajinu som sa rozhodol, lebo som sa dozvedel zo skúseností iných ľudí, ktorí študujú alebo študovali v Česku, o spôsobe a úrovni štúdia. Dostal som sa na Vysoké učení technické v Brně na Stavební

fakultu. Pretože žijem len s mamou, ktorá zrazu zostala bez práce a nemohla si nájsť novú, a otec neplatil moje výživné, začiatok bol ťažký hlavne z hľadiska financií. Nemal som potrebné peniaze na učebnice, internát, ktorého cena nie je malá, na výdavky na stravovanie a cestovné.

Teraz som v druhom ročníku a ako odbor v ktorom budem pokračovať, som si vybral konštrukcie a dopravné stavby. Tento obor ma najviac zaujal a je aj potrebný pre profesiu statika, ktorú by som chcel vyštudovať. V budúcnosti by som sa chcel zaoberať výpočtami a posudzovaním konštrukcií.

Ďakujem vám za poskytnutý príspevok!

Monika Kosinková, 28 let, Trutnov, 8 500 Kč, kurz Účetnictví a daňová evidence a nákup odborné literatury

Jsem tělesně postižená, a to mi nedovoľovalo chodit do školy. Ač invalidní důchodkyně, cítila jsem potřebu začít se vzdělávat a být užitečná a snad i výdělečně činná. Děkuji moc za finanční dar na kurz Účetnictví a daňová evidence, bez vás bych si ho nemohla dovolit. Učivo jsem si nahrávala na diktafon a doma si vše opisovala do sešitu. I náš kolektiv si navzájem pomáhá. Kurz jsem úspěšně absolvovala a dozvěděla se díky němu spoustu nových věcí.

Po absolvování kurzu jsem sestře, která podniká, pomáhala s daňovou evidencí. Do budoucna bych se chtěla ještě víc vzdělávat a ráda bych si udělala kurz na grafické programy. Myslím, že mi to může pomoci při hledání práce a takové znalosti se samozřejmě vždy hodí.

Zdeňka Vinklárková, Tupesy, 40 000 Kč, spolufinancování studia na středních školách pro tři děti v pěstounské péči, Davida, Dianu a Natálii

Zdeňka Vinklárková:

Vaše pomoc mě hodně podpořila po finanční stránce, protože děti v pěstounské péči dostávají od státu příspěvek kolem 5 000 Kč měsíčně. Tím, že jste mi přispěli na vzdělání, můžu dětem zajistit potřebné vybavení do dalších ročníků učebních oborů a přes prázdniny také nějaké letní aktivity jako například tábory nebo výlety. Srdečně děkuji za vaši pomoc.

David:

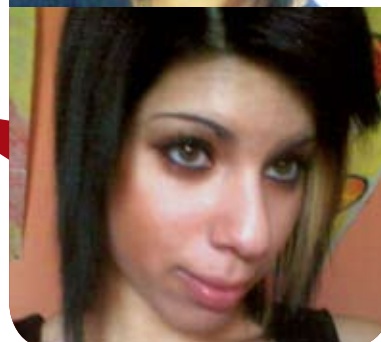
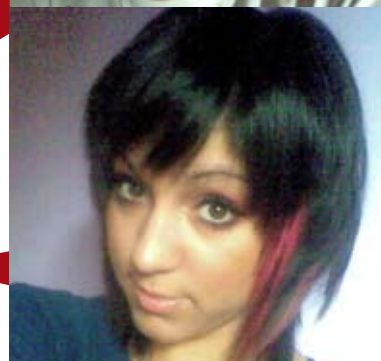
Učím se v 1. ročníku učiliště, obor Ubytovací a stravovací služby. Ve škole i na praxi se mi líbí, do budoucna bych si chtěl udělat ještě barberský kurz.

Diana:

Učím se také v 1. ročníku oboru Ubytovací a stravovací služby. Ve škole i na praxi to celkem jde, i když mě praxe baví víc než škola. Hlavně bych se chtěla vyučit a najít si práci v oboru.

Natálie:

Jsem ve 2. ročníku, můj učební obor je kadeřnice. Práce mě velmi baví, stříhám a barvím vlasy celé rodině a někdy za mnou chodí i cizí lidé, abych je upravila. Reprezentuji školu na kadeřnických soutěžích, odkud mám i diplom. Po ukončení učebního oboru kadeřnice bych ráda pokračovala v učebním oboru kosmetička. Do budoucna bych si moc přála uplatnit se ve zmíněných oborech.

Projekt Adopce na dálku

Nadace pro rozvoj vzdělání v roce 2004 na dálku adoptovala a nadále podporuje devět dětí ze Zakarpatské Ukrajiny, které pocházejí z nejchudší vrstvy. Každé dítě dostává 7 200 Kč na školní rok; peníze jsou určeny na nákup školních pomůcek a podporu jejich vzdělávání. Na projektu spolupracujeme s Diecézní charitou ostravsko-opavskou v Ostravě.

Borka Renáta

Navštěvuje 4. třídu základní školy, učí se dobře, z předmětů má nejraději pracovní vyučování, baví ji především ruční práce. Renáta je velmi hodné děvče. Má pět dalších sourozenců, její rodiče nepracují.

Rapava Tamara

Chodí do 10. ročníku základní školy, přes zimu se jí však do školy dochází obtížněji, protože žije daleko v horách. Doma většinou pomáhá s hospodářstvím. Po skončení ZŠ si chce dále rozšířit vzdělání na učilišti.

Plaksina Miroslava

Miroslava je žačkou 10. ročníku základní školy. Učí se dobře, ve škole je aktivní, zapojuje se do všech školních akcí a chodí do tanečního kroužku. Doma pomáhá mamince s hospodářstvím a domácími pracemi. Ve volném čase poslouchá hudbu, vyšívá, ráda čte básně, romány i detektivky.

Herevyč Viktoria

15letá Viktoria chodí do 9. ročníku základní školy, učení ji baví a ve škole má výborné výsledky. Je velmi aktivní, pracovitá, má mnoho přátel. Zajímá se o historii a literaturu.

Sasyn Natália

Natália tento rok ukončí studium na základní škole, pokračovat ve studiu kvůli mentálnímu hendikepu nebude. Má méně rozvinutou řeč, mluví ztěžka a nepodařilo se jí naučit se psát. Její otec je invalidní, proto Natália často pomáhá doma mamince s hospodářstvím. Má další dva sourozence, kteří už mají vlastní rodiny.

Djoloh Maria

Maria je žačkou 3. ročníku základní školy. Svoji školu i paní učitelku má velmi ráda, ve studiu se jí daří. Po škole, když má hotové domácí úkoly, přes zimu sáňkuje se sourozenci a kamarády. Rodina žije společně s dědečkem Vasilem, její rodiče nepracují.

Pylypčinec Vasyľ

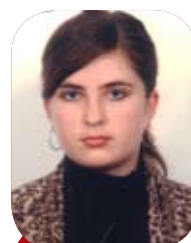
Vasyľ je snaživým žákem 11. třídy základní školy. Ve studiu by chtěl pokračovat, rád by studoval teologii v Užhorodě a stal se knězem. Jeho otec jezdí pracovat do Ruska, matka je doma se dvěma Vasylovými sourozenci – sedmiletou sestrou Antonií a bratrem Ivanem, který je třetákem na ZŠ.

Krjoka Svitlana

Svitlana studuje první rok biologií na vysoké škole v Užhorodě. Spoustu svého času musí věnovat studiu, ale ráda také zpívá a tancuje. Má mladšího bratra, žije s babičkou a matkou.

Kalynyč Oksana

Oksana chodí do 8. ročníku ZŠ, ve škole ji baví matematika a kreslení. Doma pomáhá matce s domácími pracemi, pokud má víc volného času, tráví jej v zimě s přáteli sáňkováním, v létě ráda chodí sbírat lesní plody.

Finanční zhodnocení činnosti

K 31. 12. 2010 vyplatila Nadace pro rozvoj vzdělání na projekty:

Projekt Lehčí rozběh	342 500 Kč
Projekt Asistenti pro nevidomé a hendikepované děti ...	244 700 Kč
Projekt Krok k lepšímu zaměstnání	30 300 Kč
Projekt Hudební nástroje pro hendikepované děti	76 770 Kč
Projekt Učebnice pro nevidomé děti	74 500 Kč
Projekt PC pro hendikepované děti	102 000 Kč
Projekt Za vzděláním do zahraničí	532 000 Kč
Projekt Letní vzdělávací aktivity	30 000 Kč
Jednotlivci	78 500 Kč
Projekt Adopce na dálku (uzavřený projekt)	68 000 Kč
Celkem	1 576 070 Kč

Nadace pro rozvoj vzdělání přijala na financování projektů v roce 2010 dary od:

PROXY – FINANCE a.s. (IČ 18623174)	1 100 000 Kč
BH Securities, a.s. (IČ 60192941)	100 000 Kč
Retail Invest, a.s. (IČ 25646273)	100 000 Kč
Ústav finančních služeb, a.s. (IČ 49967011)	100 000 Kč
THT Ostrava CZ, a.s. (IČ 25854542)	100 000 Kč
Celkem:	1 500 000 Kč

Barbra
Antonovičová

Natálie
Aujezdská

Jiřina
Bajglová

Lukáš
Bělohavý

Lucia
Bizíková

Jindřiška
Bláhová

Jakub
Blažek

Kateřina
Blažková

Renáta
Borka

Jan
Cejpek

Tomáš
Čermák

Stanislav
Dachovský

Maria
Djoloh

Martin
Doktor

Štěpán
Drahekoupil

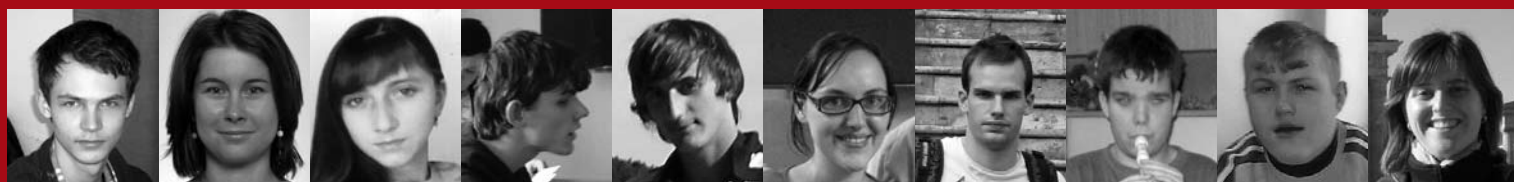
David
Drahonínský

Lukáš
Ďuriga

Juraj
Figuli

Lucie
Flugelová

Martin
Habina

David
Hájek

Šárka
Havránková

Viktoria
Herevyč

Tadeáš
Holeček

Radek
Holík

Nina
Hönišová

Radek
Hovorka

Martin
Hrtús

Jan
Hurmý

Klára
Jelenová

Veronika
Jelinková

Oksana
Kalynyč

Aneta
Kochová

Josefína
Kolářová

Václav
Kopecký

Monika
Kosinková

Svitlana
Krjoka

Eva
Krutílková

Martin
Kubiček

Karel
Leskovec

Marie
Macková

Michal
Matouš

Erik
Mináč

Alena
Nakládalová

Barbora
Němcová

Miloslav
Novák

Martin
Ocelák

Jakub
Palička

Miroslava
Plaksina

Vasil
Pylypčinec

NADACE PRO ROZVOJ VZDĚLÁNÍ

Anežská 10, 110 00 Praha 1

Tamara
Rapava

Petr
Rechcigl

Matouš
Rucki

Natálie
Sasyn

Ráchel
Skleničková

Slavomír
Sršeň

Simona
Stupenová

Ondřej
Suchánek

Marcela
Svíželová

Vladimír
Špak

Martin
Šrámek

Marína
Urbaníková

Adéla
Vašíčková

Petr
Veselý

David
Vinklárěk

Diana
Vinklárková

Natálie
Vinklárková

Petr
Vůjtech

Soňa
Zánová